

Vláda mrhá vysokým hospodárskym rastom a nereformuje

Výsledky projektu HESO (Hodnotenie ekonomických a sociálnych opatrení) za 1. štvrťrok 2008

Inštitút pre ekonomické a sociálne reformy **INEKO** zverejňuje výsledky projektu **HESO - Hodnotenie ekonomických a sociálnych opatrení** za prvý štvrťrok 2008. Projekt HESO vytvára platformu, kde sa ekonómovia, analytici, právnici, sociológovia, politológovia, odborní žurnalisti, podnikatelia, zástupcovia stavovských organizácií, akademickej obce a tretieho sektora pravidelne vyjadrujú ku kvalite a dôležitosti vybraných ekonomických a sociálnych opatrení zákonodarnej a výkonnej moci, ako aj k rozhodnutiam verejných inštitúcií v SR.

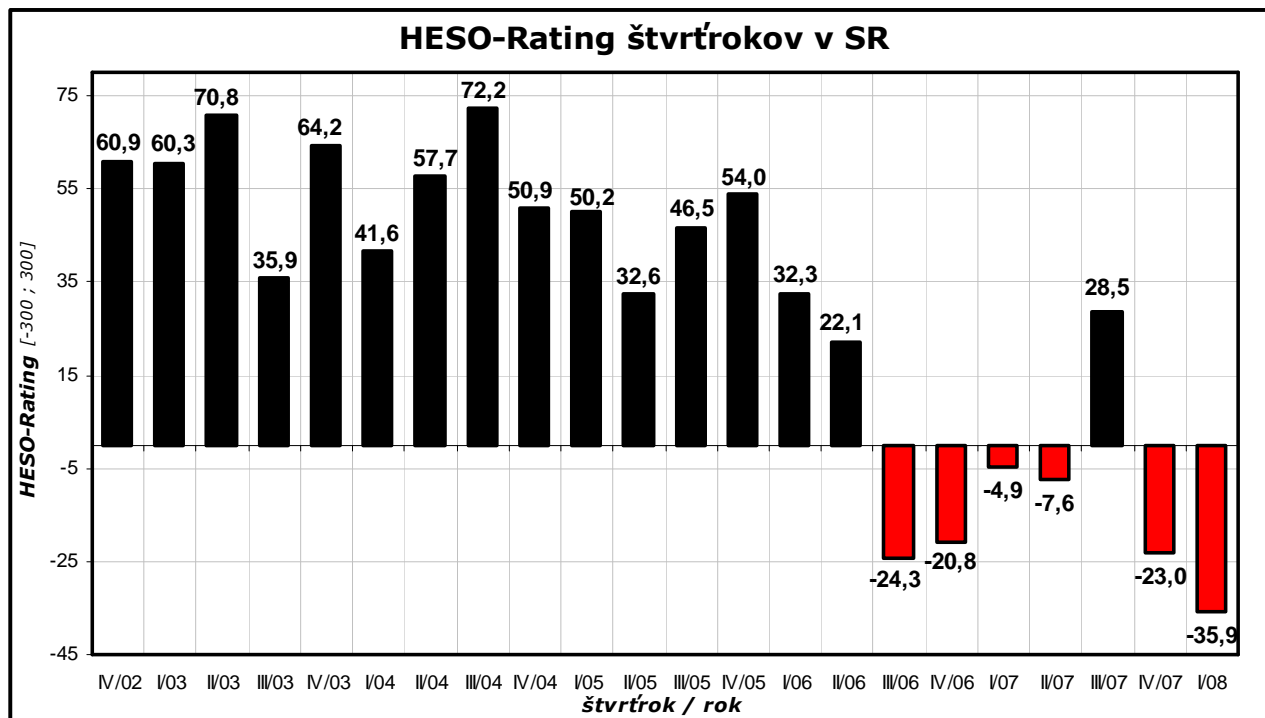
Projekt HESO podporili **AJG CONSULTING, s.r.o., INVESTKREDIT BANK AG, zastúpenie zahraničnej banky na Slovensku, KONTO ORANGE, n.f., SLOVNAFT, a.s., SOITRON, a.s.**

Členovia hodnotiacej komisie (v abecednom poradí)

Juraj Barta, Slovenská sporiteľňa, a.s.
Vladimír Benč, Výskumné centrum Slovenskej spoločnosti pre zahraničnú politiku (SFPA), Prešov
František Bruckmayer, Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení SR
Daneš Brzica, Ekonomický ústav Slovenskej akadémie vied
Igor Daniš, učiteľ anglického jazyka
Vladimír Dohnal, SymSite Research, s.r.o.
Juraj Draxler, Centre for European Policy Studies, Brusel, Belgicko
Tomáš Dudáš, Fakulta medzinárodných vzťahov Ekonomickej univerzity, Bratislava
Petr Dufek, Československá obchodní banka, a.s., Praha, Česká republika
Richard Ďurana, INESS - Inštitút ekonomických a spoločenských analýz
Marek Gábriš, ČSOB, a.s., Bratislava
Peter Gonda, Konzervatívny inštitút M.R.Štefánika
Igor Hornák, Factory 4 Solutions, a.s.
Július Horváth, Department of Economics, Central European University, Budapešť, Maďarsko
Igor Hurčík, Centire, s.r.o.
Martin Jaroš, týždenník TREND
Eugen Jurzyca, INEKO
Martin Kahanec, Institute for the Study of Labor (IZA), Bonn, Nemecko
Róbert Kičina, Podnikateľská aliancia Slovenska
Tomáš Kmet', Investors Group Financial Services Inc., Calgary, Kanada
Róbert Kopál, Asociácia obchodníkov s cennými papiermi
Juraj Lazový, City Online, s.r.o.
Mária Machová, Slovenská sporiteľňa, a.s.
Grigorij Mesežnikov, Inštitút pre verejné otázky
Peter Mihók, Slovenská obchodná a priemyselná komora
Aleš Michl, Raiffeisenbank, a.s., Praha, Česká republika

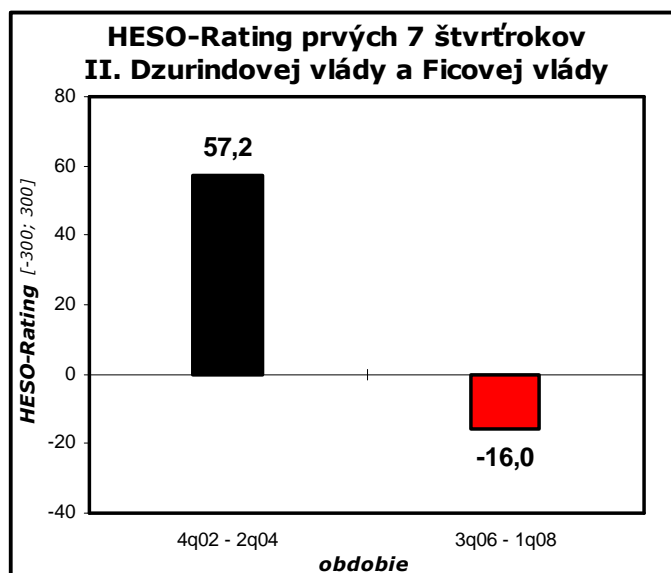
Dušan Mitický, Servisná organizácia vidieckych aktivít n.o.; Občianske združenie Vidiecky parlament – Trenčiansky samosprávny kraj
Juraj Nemec, Ekonomická fakulta Univerzity Mateja Bela, Banská Bystrica
František Okruhlica, Fakulta managementu Univerzity Komenského, Bratislava
Jozef Orgonáš, Zväz obchodu a cestovného ruchu SR
Peter Pažitný, Stredoeurópsky inštitút pre zdravotnú politiku - Health Policy Institute (HPI)
Juraj Porubský, denník Pravda
Ludvík Posolda, Events and Media Consulting Agency, s.r.o.
Róbert Prega, Tatra banka, a.s.
Radoslav Procházka, Advokátska kancelária Procházka & Partners, s.r.o.
Juraj Renčko, ECOFIN Consulting, s.r.o.
Igor Rintel, Meracrest, a.s., Bratislava
Ján Sabol, AZC, a.s.
Peter Schutz, novinár na voľnej nohe
Emília Sičáková-Beblavá, Transparency International Slovensko
Miroslav Siváček, OPEN - Asociácia absolventov MBA na Slovensku
Igor Surovčík, tlačová agentúra SITA, a.s.
Jozef Škodný, Eltec, a.s., Piešťany
Radoslav Štefančík, Katedra politológie, Filozofická fakulta Univerzity sv. Cyrila a Metoda, Trnava
Luboš Vagač, Centrum pre hospodársky rozvoj
Mária Valachyová, Slovenská sporiteľňa, a.s.
Milan Velecký, Slovenský rozhlas
Vidiecky parlament – Občianske združenie Vidiecky parlament na Slovensku (OZ VIPA SK), Banská Bystrica
Jaroslav Vokoun, Ekonomický ústav Slovenskej akadémie vied
Eduard Žitňanský, dvojtyždenník Profit
Robert Žitňanský, časopis Týždeň

Hodnotenie opatrení má charakter osobného postoja a nemusí zodpovedať názorovej línii organizácie, v ktorej hodnotiaci pôsobí. Všetci odborníci sa zúčastnili hodnotenia bez nároku na odmenu.

Zdroj: INEKO

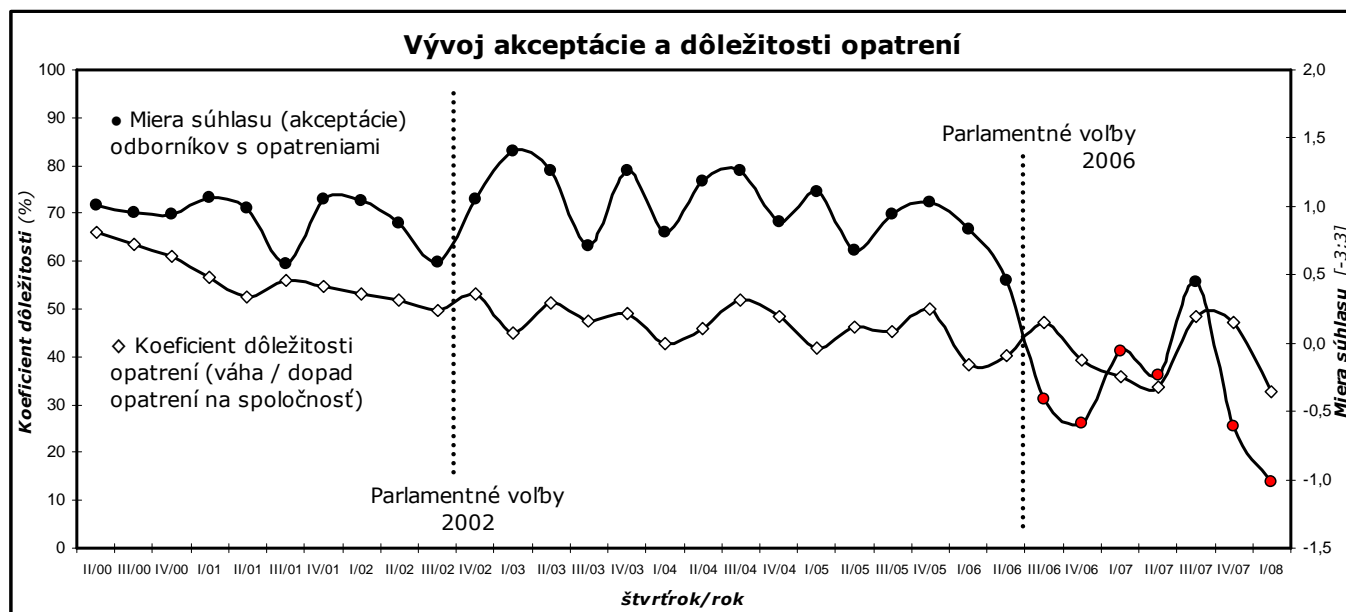
HESO-Rating štvrtroka je priemerom ratingov všetkých hodnotených opatrení prijatých (schválených) v danom štvrtroku. Reflektuje názor hodnotiacej komisie odborníkov na ich kvalitu a dôležitosť a naznačuje mieru reformnej atmosféry sledovaného obdobia, resp. mieru prínosu prijatých opatrení k sociálno-ekonomickému rozvoju krajiny.

Zdroj: INEKO

Podľa názoru hodnotiacej komisie 51 odborníkov bol prvý štvrtrok 2008 z hľadiska reformnej atmosféry, resp. miery prínosu prijatých opatrení k sociálno-ekonomickému rozvoju krajiny najhorší od nástupu súčasnej vládnej koalície k moci, ako aj historicky najhorší od začiatku projektu HESO v roku 2000. Parafrázujúc slová viacerých respondentov vláda Roberta Fica nerieši takmer žiadne problémy spoločnosti, odďaľuje prijímanie často veľmi nutných, hoci niekedy nepopulárnych, opatrení a iba sa pohodlne vezie v rozbehnutom vlaku.

Od nástupu súčasnej vlády k moci pozorujeme výrazný pokles akceptácie (miery súhlasu) prijímaných ekonomických a sociálnych opatrení zo strany oslovených odborníkov, čo viedlo k tomu, že od ostatných parlamentných volieb dosahuje HESO-Rating štvrťroka s jedinou výnimkou stále negatívne hodnoty (pozn.: pozitívnu hodnotu miery súhlasu odborníkov s opatreniami v 3. štvrťroku 2007 (pozri graf nižšie) je možné vysvetliť aj príliš nízkym počtom (7) hodnotených opatrení z tohto obdobia, pričom medzi nimi boli mimoriadne pozitívne hodnotené 2 opatrenia súvisiace s elektronickým katastrom a elektronickým Obchodným registrom SR, ktoré tak mali výrazne vyššiu váhu na konečný výsledok hodnotenia štvrťroka ako opatrenia v ostatných štvrťrokoch).

Zdroj: INEKO

HESO - Hodnotenie ekonomických a sociálnych opatrení - SLOVENSKO				
<i>január - marec 2008</i>		RATING	Miera súhlasu	Váha opatrenia
PORADIE OPATRENÍ PODĽA RATINGU <i>(prínos u k sociálno-ekonomickému rozvoju krajiny)</i>		[-300;300]	[-3 ; 3]	%
1.	Zlavenie a zjednodušenie povinností pre niektoré skupiny podnikateľov ohľadne zabezpečovania preventívnych zdravotných prehliadok svojich zamestnancov (živnostníci bez zamestnancov vykonávajúci nerizikovú prácu sa nemusia podrobiť zdravotnej prehliadke, zúženie okruhu subjektov povinných si objednať prehliadku len u štátom akreditovaných firiem pracovnej zdravotnej služby; novela zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia)	30,2	0,91	33,3
2.	Deklarácia spoločenskej zhody zaviesť a používať euro v SR (vláda, predstavitelia zamestnávateľov, odborov a samosprávy sa zaviazali pôsobiť proti neopodstatnenému zvyšovaniu cien po prijatí eura)	21,4	0,62	34,6
3.	Poskytovanie sociálnych štipendií stredoškólakom na jednoročné štúdium na zahraničných stredných školách na roky 2008-2011 (270 mil. Sk pre 1000 stredoškólakov v školskom roku 2008/09)	2,9	0,10	29,7
4.	Od začiatku roka 2008 nárok na výsluhový dôchodok aj u hasičov a horských záchranárov (po roku 2011 už nebude rozhodujúci vek, ale len odslúženie 15 rokov; novela zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov)	-16,9	-0,68	24,9
5.	Návrh na zrušenie penále pre neplatičov alimentov pri splácaní štátom hradeného náhradného výživného (návrh zákona o náhradnom výživnom)	-27,3	-1,35	20,2
6.	Internetová rezervácia termínov na predloženie žiadostí o získanie peňazí z eurofondov na rekonštrukciu škôl (počiatočné problémy s informovanosťou žiadateľov, funkčnosťou rezervačného systému a nedostatočným počtom termínov)	-27,9	-0,95	29,5
7.	Zavedenie novej nezdaniteľnej časti základu dane vo výške 3 500 Sk, resp. 10 000 Sk ročne pri výdavkoch niektorých zdravotníckych pracovníkov na ďalšie špecializačné vzdelávanie (novelizácia zákona o dani z príjmov)	-28,0	-1,13	24,7
8.	Návrh na opätovné zavedenie odvodov za vyňatie poľnohospodárskej pôdy pre stavebné a iné nepoľnohospodárske zábery (od 20 Sk/m ² do 500 Sk/ m ² podľa bonity pôdy; návrh novely zákona o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy)	-32,9	-0,74	44,4
9.	Novela zákona o službách zamestnanosti (úrad práce budú určovať periodicitu návštev nezamestnaných na úrade práce; umožnenie zakladať štátom podporované sociálne podniky; obmedzenie aktivačných prác; zavedenie nových príspevkov aktívnej politiky trhu práce a pri niektorých pôvodných ich zvýšenie)	-34,5	-0,89	38,9
10.	Pri výstupe sporiteľa z II. piliera dôchodkového zabezpečenia už nemusí byť jeho podpis úradne (notárom) overený (novela zákona o starobnom dôchodkovom sporení)	-36,0	-1,12	32,1
11.	Návrh na zákaz maloobchodného predaja počas niektorých sviatkov (Nový rok, Veľkonočná nedeľa a Vianoce) (návrh novely Zákonníka práce)	-44,5	-1,17	38,1
12.	Bratislavské letisko M.R.Štefánika zostane výlučne v štátnych rukách (investičný rozvoj financovaný z vlastných prostriedkov letiska a z verejných zdrojov; odmietnutie možnosti vytvorenia spoločného podniku so strategickým investorom či privatizácie letiska)	-75,0	-1,99	37,7
13.	Upevnenie monopolu Slovenskej pošty pri prijímaní alebo dodávaní zásielok do 50 g a korešpondencie určenej do vlastných rúk (alternatívni doručovatelia už nebudú môcť prevádzkovať v tomto segmente trhu tzv. hybridnú poštu; novela zákona o poštových službách)	-76,9	-2,02	38,1
14.	Povinnosť platiť koncesionárske poplatky STV a SRO každou fyzickou osobou, ktorá je odberateľom elektriny, a zamestnávateľmi v závislosti od počtu zamestnancov (predpokladaný vyšší výber poplatkov o 1 mld. Sk; zákon o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom)	-86,5	-2,05	42,2

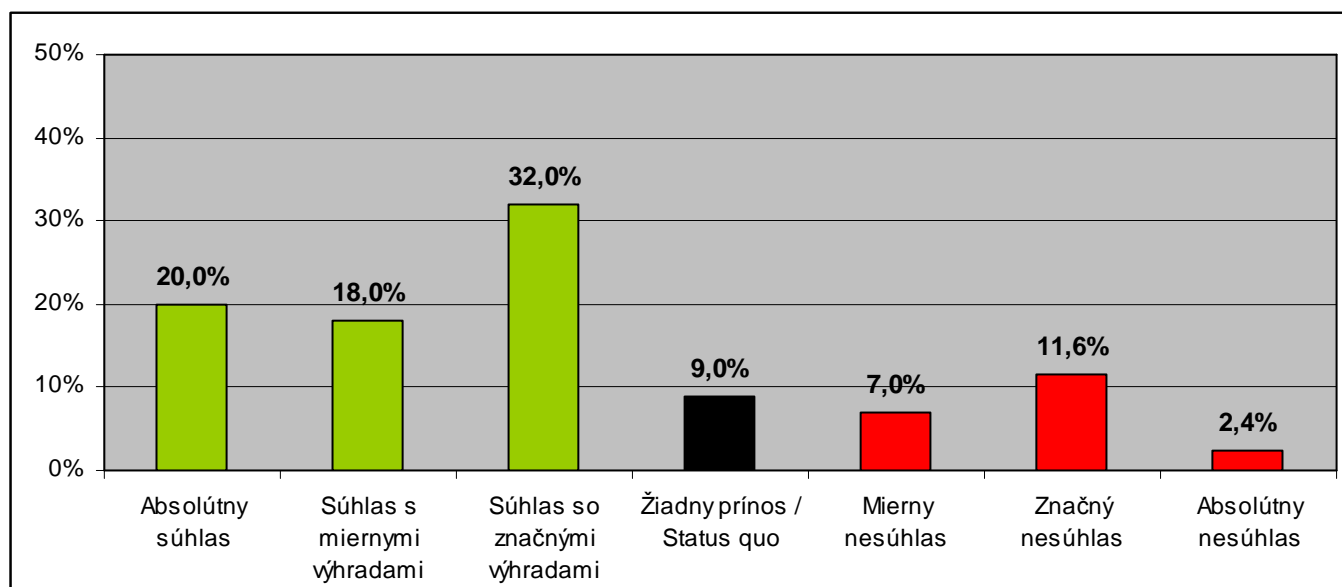
RATING / Miera súhlasu / Váha (Dôležitosť) I. štvrťroka 2008 (len prijaté opatrenia)
-35,9
-1,02
32,6
Zdroj: INEKO

Hodnotenie a komentáre¹ odbornej komisie k jednotlivým opatreniam:

Všeobecné hodnotenie Juraja Draxlera: Vláda naďalej komunikuje mimoriadne chaoticky, niekedy je to z čisto politického hľadiska (udržiavanie popularity) účelné, ale väčšinou by som to hodnotil ako nešťastné oddiaľovanie často veľmi nutných opatrení a jednoducho produkt straníckych elít mimoriadne zle pripravených na vládnutie a na chápanie problémov súčasného sveta. Na druhej strane vláde treba priznať snahu skryto pokračovať v reformách, často bohužiaľ v prospech a na objednávku veľkopodnikateľskej vrstvy; ale popritom sa udržiava určitý technokratický potenciál rezortov, do značnej miery sa rešpektujú inštitucionálne postupy, takže nádej na postupné strategickjšie riešenie problémov ostáva.

Všeobecné hodnotenie Miroslava Siváčka: Z vybraných tém vyplýva, že v súčasnosti štát nerieši žiadne nosné problémy. Nie preto, lebo neexistujú. Skôr preto, lebo chýba odvaha, odbornosť a vízia.

1. Zľavenie a zjednodušenie povinností pre niektoré skupiny podnikateľov ohľadne zabezpečovania preventívnych zdravotných prehliadok svojich zamestnancov (živnostníci bez zamestnancov vykonávajúci nerizikovú prácu sa nemusia podrobiť zdravotnej prehliadke, zúženie okruhu subjektov povinných si objednať prehliadku len u štátom akreditovaných firiem pracovnej zdravotnej služby; novela zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a zákona o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia)

Vladimír Benč: Ťažko hodnotiť. Novela je fajn, lebo zmierňuje dopady blbého zákona. Keby však nebolo blbého zákona, nebolo by ani novely... Takže neviem, či je to dobrá alebo zlá novela...

Igor Daniš: Celé riešenie problematiky ochrany zdravia v zamestnaní je chybné. Buzerácia (slovenská mentalita)! Rozdelenie firiem pod a nad 19 zamestnancov?!

Tomáš Dudáš: Jeden z najprospernejších krokov tohto obdobia, ktorý čiastočne odbúrava nezmyselnú záťaž pre malých podnikateľov.

Richard Ďurana: Opatrenie hodnotím pozitívne aj napriek tomu, že úpravy pomôžu iba určitej časti podnikateľov (a teda sa vnáša prvok diskriminácie a nesystémovosti) a tiež napriek tomu, že celé znenie zákona nepovažujem za najšťastnejšie.

Martin Jaroš: Oveľa radšej by som samozrejme bol, keby ten nezmysel úplne zrušili.

¹ Komentáre odborníkov sú v rámci jednotlivých opatrení zoradené v abecednom poradí.

Róbert Kičina: Namiesto zrušenia celého zákona sa zavádzajú rôzne výnimky. Monitorovať treba zdravie všetkých občanov, nielen zamestnancov, napr. častejšími zdravotnými prehliadkami, ku ktorým by boli ľudia ekonomicky motivovaní. V prípade zubárov sa to podarilo pomerne jednoduchým spôsobom.

Juraj Lazový: Novela síce čiastočne zjednodušuje nezmyselnú povinnosť pre podnikateľov, ale aj zmenený stav považujem za neakceptovateľný. Preventívne zdravotné prehliadky zamestnancov majú význam iba v prípade zamestnávateľov, kde je riziko poškodenia zdravotného stavu zamestnancov. V ostatných prípadoch ide o šikanovanie podnikateľov, pričom väčšina malých a stredných podnikov túto povinnosť pravdepodobne nebude dodržiavať.

Juraj Nemec: Jedná sa ale len o nápravu chýb predchádzajúcej formulácie zákona – ale chabú.

František Okruhlica: Ide o riešenie už vzniknutých problémov.

Jozef Orgonáš: Jedno z mála múdrych rozhodnutí tejto vládnej garnitúry. Zamestnávateľ nie je predsa ten, kto by mal suplovať pozíciu štátu, navyše u štátom akreditovaných firiem pracovnej zdravotnej služby. Boli potrebné ďalšie korytá?

Radoslav Procházka: Namiesto jedného kroku vpred (radikálna redukcia bremena) sa urobil polkrok do strany (zneprehľadnenie a len veľmi čiastočné zníženie bremena). Ďalší z príspevkov do výkladnej skrine domácej normotvorby.

Juraj Renčko: Zákon je zle konštruovaný, bez dopadovej štúdie, nič nerieši, no komplikuje život mnohým, najmä malým a stredným podnikom. Novela nič zásadného na tomto konštatovaní nezmenila. Opäť absentuje seriózna dopadová štúdia, ktorá by v prípade opatrení zásadne ovplyvňujúcich mnoho subjektov mala existovať.

Miroslav Siváček: Malý pozitívny krok vpred pri zákone, ktorý treba zrušiť alebo od základu prepracovať.

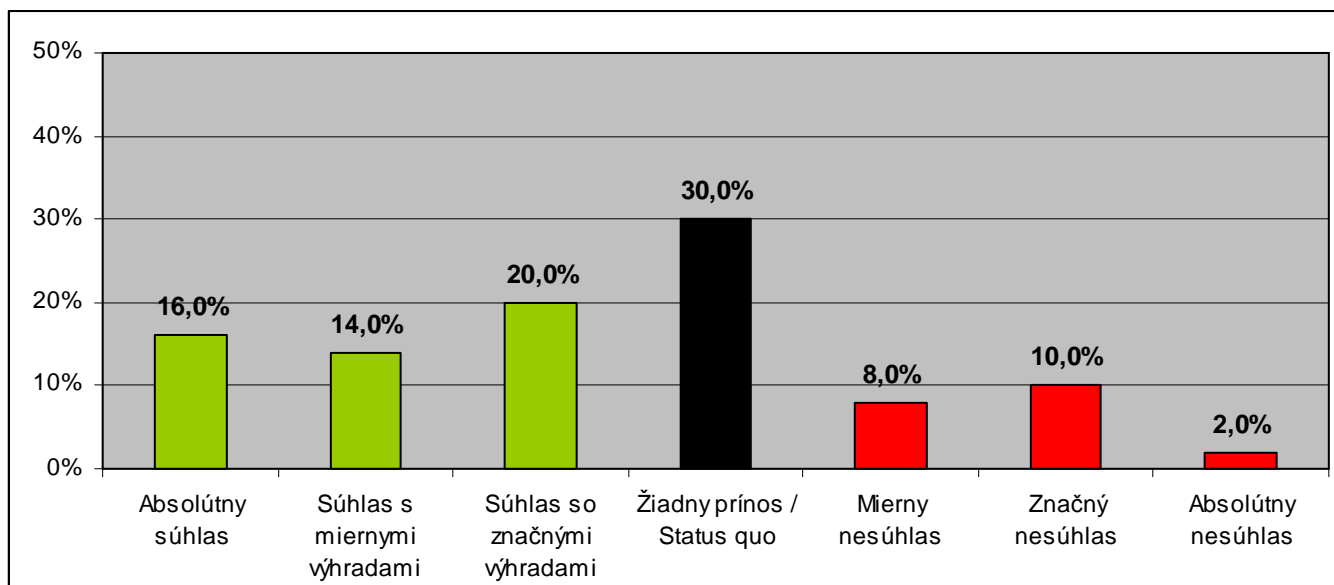
Luboš Vagač: Zmena prinesie úľavu najmä živnostníkom a malým podnikom. Legislatíva však ostáva neprehľadná/zložitá a jej aplikácia pre podniky nákladná.

Milan Velecký: Žiadala by sa ešte výraznejšia zľava a zjednodušenie povinností.

Vidiecky parlament: Napriek úpravám oproti pôvodnému návrhu stále to nahráva subjektom, ktoré majú licenciu na poskytovanie zdravotných prehliadok.

Robert Žitňanský: Zmiernenie nezmyselného šikanovania niektorých občanov (ktorí podnikajú) je pozitívne, ale nie dostačujúce.

2. Deklarácia spoločenskej zhody zaviesť a používať euro v SR (vláda, predstavitelia zamestnávateľov, odborov a samosprávy sa zaviazali pôsobiť proti neopodstatnenému zvyšovaniu cien po prijatí eura)

Vladimír Benč: Nevidím významnejšie opodstatnenie Deklarácie, avšak jedno pozitívum priniesla, že sa aspoň o zavedení eura diskutuje, keď už vláda nie je schopná realizovať informačnú kampaň. Mnohé ustanovenia Deklarácie sú veľmi všeobecné a rozporuplné.

Igor Daniš: Zmluvu v tomto duchu nebolo možno odmietnuť ani jednou stranou, pretože by sa zhoršil jej imidž na verejnosti. Na Slovensku je tradíciou už z dôb socializmu uzatvárať podobné veľkohubé, prázdne, nič neriešiace, fráзовité dohody na predvádzanie sa naivnej verejnosti, ako aj k upevneniu vlastného presvedčenia o vykonaní prospešnej práce voči spoločnosti. Zmluvu museli podpísať aj vláde v opozícii stojaci zamestnávateľia, pretože nezavedenie eura by mohlo pri ďalšom posilňovaní koruny negatívne ovplyvniť ich zatiaľ nízke mzdové náklady.

Juraj Draxler: Symbolické, ale ako krok na upokojenie obyvateľstva i na vhodné vytvorenie rámca pre prípadné ďalšie aktivity to beriem.

Richard Ďurana: Takéto deklarácie nemajú v trhovej ekonomike miesto.

Peter Gonda: Deklarácia spoločenskej zhody zaviesť a používať euro v SR je zbytočné míňanie papiera a času, keďže ide o formalitu, navyše používajúcu napríklad ekonomicky nezdôvodniteľný a chybný pojem „neopodstatnené zvyšovanie cien“.

Igor Hurčík: Čisto formálne politické prehlásenie.

Martin Jaroš: Veľmi neverím v takéto iniciatívy...

Eugen Jurzyca: Dlhodobou bude naša ekonomika taká úspešná, ako budú jej občania rozumieť jej fungovaniu. Tvrdenie premiéra, že ceny sú zásadne ovplyvňované takýmito dohodami je zavádzajúce, a preto nebezpečné. Až raz začnú rásť ceny napríklad v dôsledku neefektívnych PPP projektov, bude ťažko motivovať verejnosť k tlaku na ich racionalizáciu. Väčšina bude veriť, že stačí podpísať ďalšiu deklaráciu.

Martin Kahanec: Silný signál záväzku vlády zaviesť euro, aj keď len v symbolickej rovine.

Juraj Lazový: Samotnú spoločenskú zľadu k prijatiu eura hodnotím v princípe pozitívne, ako jeden z nástrojov, ktorý môže napomôcť čo najhladšiemu prechodu na túto menu. Jej význam je skôr psychologický, pretože som presvedčený, že samotná technická výmena jednej meny za druhú by nemala priniesť žiadne problémy (pozri výmenu koruny československej za slovenskú v nedávnej minulosti) a prípadný nárast inflácie je tiež viac záležitosť psychologická (ľudia vždy vnímajú rast cien vyšší, ako je v skutočnosti), resp. výsledok rastu dopytu (jedno euro sa minie ľahšie ako 33 korún). Nárastu miezd ako výsledku rastu produktivity práce a tým prirodzeného nárastu inflácie sa z dlhodobého hľadiska aj tak nevyhneme.

Mária Machová: Vysoko formálne opatrenie. Jedinou jeho "prednosťou" je, že sa dané subjekty na niečom zhodli, čo bude opäť dlho raritou na Slovensku.

Aleš Michl: Krátkodobé teoretické cvičenie. Je v tom spíše diplomacie než ekonomie. V delšíh pohľadu neviem jak jinak bude Slovensko konvergovat k cenové hladině eurozóny než inflací.

Dušan Mitický: Myslím, že sa jedná o veľmi formálne opatrenie bez významného vplyvu.

Juraj Nemec: Deklaráciám neverím.

František Okruhlica: Zbytočný politický akt. Veľa záleží na formálnych a neformálnych pravidlách uplatňujúcich sa v krajine.

Jozef Orgonáš: Príliš uponáhľané rozhodnutie pod politickým tlakom. Podnikatelia si už pred 2 rokmi uvedomili dôležitosť korektné pristupovať k cenám pri zavedení novej meny a mnohí podpísali Etický kódex podnikateľov pre zavedenie eura.

Ludvík Posolda: Marketingová deklarácia pre potenciálnych voličov, naháňanie preferencií, ako ostatne väčšina toho, čo táto vláda robí.

Juraj Renčko: Ide o veľmi formálne opatrenie, ktoré deklaruje celospoločenskú zľadu na potrebu bezproblémového zavedenia eura, čo môže trochu uklidniť tých, ktorí majú zo zavedenia eura obavy. V skutočnosti zavedenie eura naštartuje adaptačné procesy na makroúrovni, ktoré nie je možné riadiť ani z úrovne vlády alebo centrálnej banky, toľž ovplyvniť na úrovni asociácií či zväzov.

Radoslav Štefančík: Vynikajúci marketingový ťah, ktorý vláde pripravuje vhodné pozície na argumentáciu pri predpokladanej inflácii po zavedení eura. Vláda tak pri neudržateľnom raste cien bude môcť zvaliť vinu na súkromné subjekty pôsobiace na trhu.

Luboš Vagač: Opatrenie vnímam ako prospešné najmä kvôli záväzku sociálnych partnerov (konkrétne KOZ SR) rešpektovať produktivitu práce ako hlavný ukazovateľ pri presadzovaní požiadaviek na rast miezd.

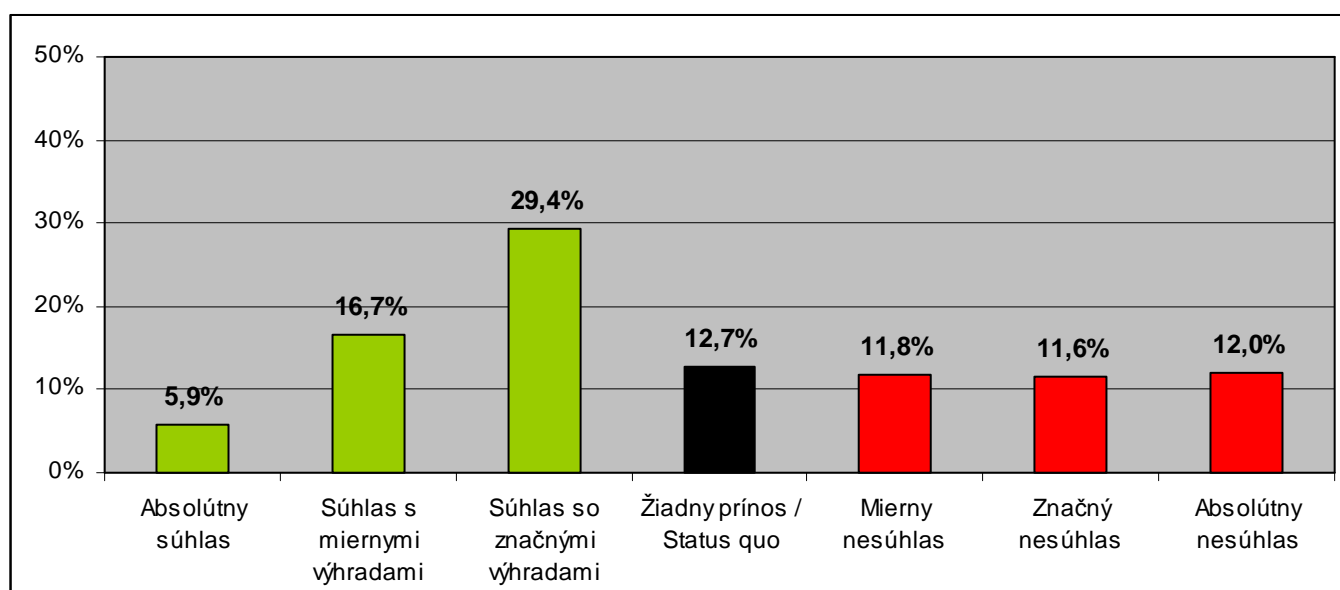
Milan Velecký: Formálna záležitosť.

Vidiecky parlament: Nepotrebné. Je to skôr mediálne opatrenie, aby zainteresované subjekty solidárne pôsobili na verejnú mienku.

Jaroslav Vokoun: Deklarácia má významnú symbolickú hodnotu. Na Slovensku sa zhoda prezentuje len málokedy, preto je tento akt ešte významnejší pre spoločnosť ako samotný predmet, ktorého sa týka.

Robert Žitňanský: Deklarácia navodzuje dojem, že po prijatí eura bez nej príde, resp. by prišlo dramatické zdražovanie, čo je v kontraste s permanentným ubezpečovaním, že podobné obavy nie sú opodstatnené.

3. Poskytovanie sociálnych štipendií stredoškólakom na jednoročné štúdium na zahraničných stredných školách na roky 2008-2011 (270 mil. Sk pre 1000 stredoškólakov v školskom roku 2008/09)

Juraj Barta: Mobilita k modernému štúdiu jednoznačne patrí.

Vladimír Benč: Dobré opatrenie - študenti by mali získavať skúsenosti a vedomosti aj v zahraničí. Dúfam, že program bude transparentný a taktiež by mal obsahovať vyúčtovania študijných pobytov a kontrolu účelného vynakladania peňazí zo štipendia.

Igor Daniš: Elitárske opatrenie. Sociálne slabých je veľa a výborných žiakov na takmer rovnakej úrovni tiež. Kto bude vyberať z nich tých najlepších? Dobré kontakty (protektia)? Medzi školami panuje rôzna kvalita vzdelávania: lepší na slabšej škole budú zvýhodnení? Keďže hrozí, že sa žiak dostane na podpriemernú školu, bude sa určovať aj škola, na ktorú by žiak v zahraničí mal ísť študovať? Ako títo navrátilci pomôžu zvýšeniu vzdelaniu na Slovensku? Žiaľ, problém vzdelania na Slovensku tkvie úplne inde!

Juraj Draxler: Mám veľmi zmiešané pocity. Nevidím nijakú celkovú koncepciu tohto opatrenia (prepracovaný plán výberu, ďalšej podpory vybraných školákov, plán komunikácie dovnútra i do zahraničia), až by som to ironicky zhodnotil ako dôsledok tlaku straníckych funkcionárov, ktorí chcú svoje deti poslať do zahraničia lepšie sa naučiť angličtinu a potrebujú, aby im to niekto zafinancoval. Na druhej strane by to celkovo mohlo prospieť. Bohužiaľ chýba to podstatné: naozaj cieľavedomá, dlhodobá školská reforma.

Tomáš Dudáš: V zásade ide o krok správnym smerom, otázkou zostávajú podrobnosti programu, najmä kľúč prideľovania štipendií. Ak bude rozhodujúcim kritériom sociálna situácia študenta, a nie jeho schopnosti (ako to uvádzal premiér), tak je to skôr krok vedľa. Ide síce o prospešný program, jeho vplyv na celkovú podporu vzdelanosti je však malý. Rozhodne by viacej pomohla premyslenejšia školská reforma a navýšenie financií vo vzdelávacom systéme.

Richard Ďurana: Vzhľadom na to, že dosiahnuté výsledky nemožno kvantifikovať, považujem tento výdavok za ďalší nadbytočný vládny výdavok, najmä v situácii, keď v školstve chýbajú prostriedky na akútnejšie záležitosti. Toto opatrenie určite problém vzdelanosti Slovenska nevyrieši.

Igor Hurčík: Tu by som mohol hodnotiť od plus 2 do mínus 2. Síce nám chýba dlhodobá koncepcia, ale zato máme "pekné opatrenie".

Martin Jaroš: Som rozhodne za to, aby mladí strávili aspoň rok školy v zahraničí, ale myslím, že štipendia vie celkom efektívne rozdávať tretí sektor, a preto nie je nutné, aby sa do toho montoval aj štát. Ak chce vláda naozaj robiť niečo pre vzdelanosť, tak nech dôsledne aplikuje Počiatkovú Agendu 21.

Tomáš Kmet': Poskytovanie štipendií platených z vrecák daňových poplatníkov pre stredoškóľakov na štúdium v zahraničí je neakceptovateľné. Ešte by sa možno dalo prežiť, pokiaľ by išlo o pôžičku...

Juraj Lazový: Hodnotím ako šikovný marketingový ťah vlády, aj keď je diskutabilné, či by v rámci školstva tieto prostriedky nemohli byť využité efektívnejšie. Taktiež bude dôležité zabezpečiť naozaj transparentný výber študentov.

Mária Machová: Ak je naozaj ešte aj dnes problém ovládania cudzích jazykov stredoškóľakmi, tak tieto štipendia to v žiadnom prípade nevyriešia.

Aleš Michl: Věřil bych spíše soukromému sektoru a jeho síle směřovat vzdělanostní systém tam, kam je potřeba. Stipendia by tedy klidně mohla být placena z financí soukromého sektoru. Také jsou tady fondy EU, kde se dá také spolupráce škol a podniků prodat. Na příkladu ČR a spolupráce škol a podniků: fantastickými příklady budiž učiliště Škody Holding na jedné straně anebo univerzity Škody Auto, Linetu nebo Unicornu na straně druhé.

Juraj Nemec: Súhlas za podmienky transparentného výberu žiadateľov.

František Okruhlica: Nič neriešiacie opatrenie.

Jozef Orgonáš: Sociálna barlička pre vyvolených. Vzdelanie áno, za každú cenu však nie. A kto vyberie tých tisíc vyvolených?

Radoslav Procházka: Pomýlené, nesystémové a zbytočné opatrenie. Peniaze, ktoré zúfalo potrebuje domáce školstvo, sa použijú spôsobom, ktorý nebude mať pre spoločnosť väčší ako úplne zanedbateľný efekt.

Juraj Renčko: Na prvý pohľad sympatická myšlienka, otázne je, čo vláda očakáva od tohto opatrenia. Aby sa tisíc stredoškóľakov ročne naučilo cudzí jazyk? Z hľadiska pozdvižnutia vzdelanosti ide o okrajové opatrenie.

Igor Rintel: Čisté pole pre korupciu, nejasné pravidlá, ale pekný účel.

Miroslav Síváček: Opatrenie nesplní svoj účel. 270-tisíc korún ročne na štúdium je dosť aj pre strednú vrstvu. Jedná sa preto o luxusný statok. Pre talentované deti zo sociálne slabších rodín by mohlo byť poskytnuté štipendium, a to vo významne nižšej výške, aj na štúdium na našich školách. A to priamo školami, ktoré by o takýchto študentov súťažili, a nie ľahko ovplyvniteľnou komisiou VÚC. Navyše, na všetkých úrovniach rozhodovacieho procesu chýba motivácia efektívne minúť vyčlenené zdroje.

Radoslav Štefančík: Sympatické rozhodnutie vlády aspoň minimálnou mierou prispieť k vzdelávaniu vlastných občanov. Ideálne by však bolo, keby vláda vytvárala podmienky na vyrovnanie rozdielov v poskytovaní vzdelania v porovnaní s krajinami západnej Európy aj v domácich podmienkach. Netreba zabúdať, že Slovensko aj naďalej patrí ku krajinám s najnižším podielom HDP do vedy a výskumu, ako aj do vzdelávacieho procesu na vysokých školách.

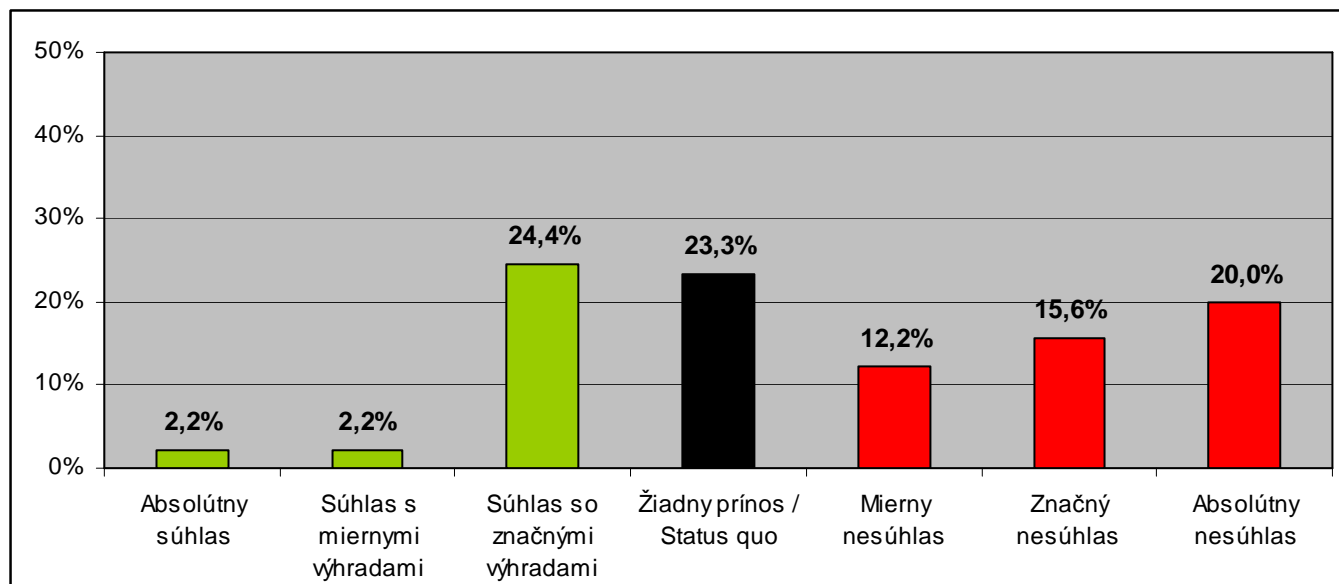
Luboš Vagač: Štipendium sa mi zdá vysoké.

Milan Velecký: Vzdelanosť a schopnosť jej uplatnenia nezvýšime tak, že každý rok zaplatíme tisíce detí pobyt na strednej škole v zahraničí. Bohužiaľ, takto jednoducho to nefunguje. To jeden rok pošleme všetkých stredoškóľakov do sveta a Slovensko sa stane štátom s najvyššou vzdelanosťou. Desím sa jednoduchých riešení.

Vidiecky parlament: Potrebné opatrenie. Chvályhodné, že sa na zahraničné štúdium dostanú aj mladšie ročníky, nielen vysokoškóľáci. Za prvej ČSR sa dala študovať v zahraničí celá stredná škola alebo len posledný ročník. Záleží na kritériách výberu, objektívnosti výberu a na ochote a súčinnosti jednotlivých zložiek štátnej správy pri ich vysielaní a pobyte (ministerstvo školstva, zahraničných vecí a pod.). Nepľnoletí študenti v zahraničí sa musia pripraviť na neochotu štátnych inštitúcií a zastupiteľských úradov pomôcť im v bežných alebo závažnejších ťažkostiach...

Jaroslav Vokoun: Je to dobre mienené, ale deravé. Výber by mal byť viac cielený – napr. uprednostniť väčšou kvótou vo výbere študentov z odborných škôl. Dopadne to takto – dostanú sa tam dobre jazykovo vybavení študenti, ktorí budú na vysokej škole študovať právo a manažment a po škole pôjdu pracovať do zahraničia. Toto umožnia veľmi voľne formulované kritériá.

4. Od začiatku roka 2008 nárok na výsluhový dôchodok aj u hasičov a horských záchranárov (po roku 2011 už nebude rozhodujúci vek, ale len odslúženie 15 rokov; novela zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov)

Juraj Barta: Opatrenie ide presne opačným smerom, správne by bolo skôr zrušiť výsluhové dôchodky u policajtov a vojakov, nie rozširovať spektrum ich poberateľov. Pre spoločnosť by bolo prospešnejšie, ak by peniaze namiesto výsluhových dôchodkov prúdili na mzdy tých, ktorí tieto práce vykonávajú, aby oni sami mohli rozhodnúť, na čo ich použijú.

Vladimír Benč: Hasičom a záchranárom to prajem... Lepšie hodnotenie opatrenia však nijako nemôžem dať, lebo výsluhový dôchodok je hlúposť a diskriminuje ostatných občanov.

Igor Daniš: Doživotný výsluhový dôchodok – neuveriteľné štedré sociálne zabezpečenie na prilákanie pracovnej sily do životne dôležitých odvetví štátu, teraz aplikované aj na hasičov a záchranárov horskej služby, nespôsobuje len príliv pracovných síl, ale ja veľký odliv vojakov a policajtov. Popri doživotnému zabezpečení už po 15 rokoch práce v jednej profesii vykonávajú bývalí vojaci a policajti iné povolania a nezdá sa, že by boli na dno fyzicky a psychicky vyčerpaní. Je na čase tento spoločenský a finančný nešvár čo najrýchlejšie riešiť naprieč celým politickým spektrom. Stal sa proste omyl. Neblahé dôsledky budú iba stále narastať.

Richard Ďurana: Opatrenie vnáša ďalšie nerovnosti do sociálneho systému. Ak je práca vojakov, policajtov či hasičov alebo záchranárov riziková, nech dostávajú vyššie odmeny počas aktívnej služby. Nevidím dôvod pre vyššie dôchodky, tak ako ich nemajú napríklad ani piloti lietadiel.

Eugen Jurzyca: U opatrení tohto typu by sa mali verejne diskutovať dlhodobé dopady na verejné financie. Prácu hasičov, záchranárov (olympijských víťazov, sestričiek...) si iste treba vážiť. Mali by sme im ale zaplatiť my (naša generácia), nie užívať si výsledky ich práce a náklady preniesť na naše deti a vnukov. Nestačí nám dvojpercentný deficit verejných financií pri desaťpercentnom raste ekonomiky?

Juraj Lazový: V prípade, ak majú mať silové rezorty špeciálny režim výsluhových dôchodkov (nemám vyhranený názor), tak s opatrením súhlasím.

Mária Machová: Nesystémový krok. Riziko má byť zohľadnené prioritne v aktuálnej mzde, a nie v dôchodku.

Dušan Mitický: Súhlasím.

Juraj Nemec: Jedná sa o rizikové povolania.

František Okruhlica: Nesúhlas. Veď je rad ďalších profesií, ktoré nie sú v silových zložkách, ale bez ich kvality to nepôjde.

Jozef Orgonáš: Prečo by mali uvedení ľudia dostať výsluhový dôchodok. Čo zarábajú 10 000 Sk mesačne?

Juraj Renčko: Každá výnimka zo systému je zlá, a zvlášť v prípade dôchodkového systému, pretože raz prijatá výnimka sa veľmi ťažko ruší. Keďže štát nemá (nechce mať) dostatok prostriedkov na to, aby motivoval silové

zložky cez mzdový systém, prenáša ho do budúcnosti a na I. pilier dôchodkového systému. Nesystémové opatrenie.

Miroslav Siváček: Práca hasičov je svojou náročnosťou a rizikom určite minimálne na úrovni práce silových zložiek. Systémové riešenie situácie všetkých privilegovaných skupín by však malo smerovať mimo dôchodkového systému.

Radoslav Štefančík: Ísť do výsluhového dôchodku po 15 rokoch je nespravodlivé voči iným rovnako náročným (ak nie náročnejším) zamestnaniam. Učiteľka na druhom stupni základnej školy môže byť po 15 rokoch "v službe" psychicky a fyzicky vyčerpanejšia ako napr. policajný byrokrat na dopravnom inšpektoráte. A zrejme ani po "odkrútení" ďalších 20 rokov za katedrou dôchodok 60-ročnej učiteľky nedosiahne úroveň dôchodku 35-ročného policajta vo výslužbe.

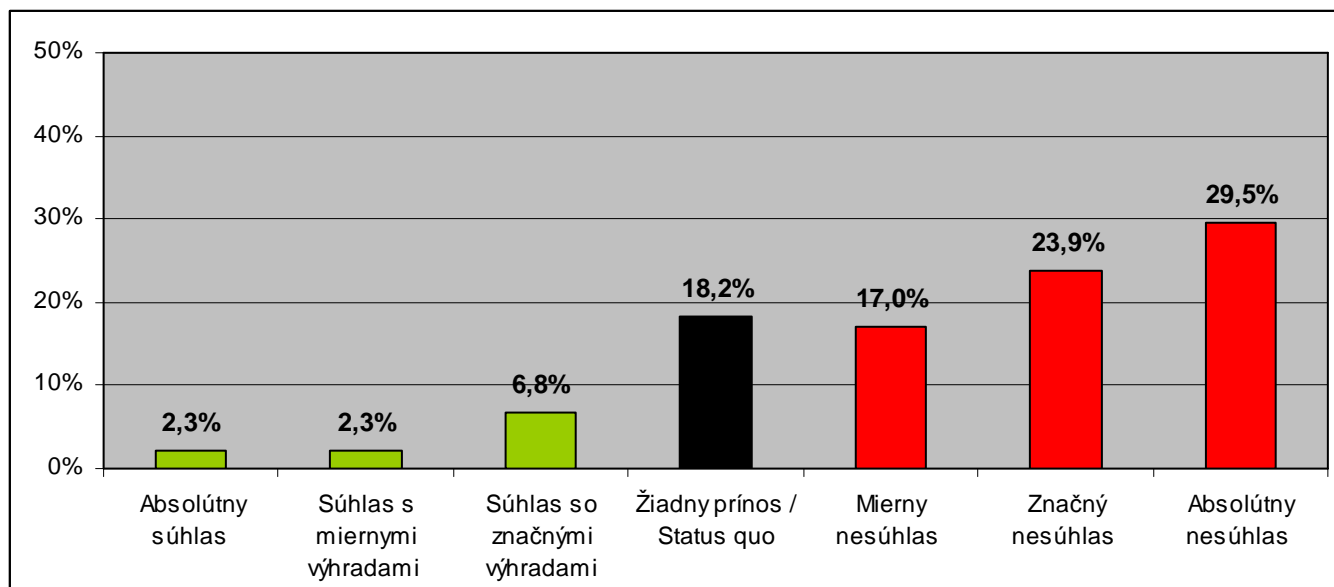
Luboš Vagač: Súhlas s poznámkou, že zvýšená odmena by mala byť za prácu, nie po nej v dôchodku.

Videcky parlament: Zrejme iniciatíva ministra vnútra a pokus o zvýšenie obľúbenosti v štruktúrach rezortu.

Jaroslav Vokoun: Privilegované časti obyvateľstva budú vždy robiť šarapatu. Skôr som očakával, že sa výhody silových zložiek budú znižovať. Preto má reformný proces ešte dlhú perspektívu.

Robert Žitňanský: Problém nie je s hasičmi a horskými záchranármi, ale v tom, že okrem univerzálneho dôchodkového systému na Slovensku existujú aj paralelné systémy pre tzv. silové zložky. Sociálne zabezpečenie ľudí, ktorých sa to týka, sa dá zabezpečiť aj menej nákladne a bez deformácií sociálneho systému, napríklad vyššími platmi.

5. Návrh na zrušenie penále pre neplatičov alimentov pri splácaní štátom hrađeného náhradného výživného (návrh zákona o náhradnom výživnom)

Vladimír Benč: Po generálnych pardonoch rôznych štátnych inštitúcií ďalšie chybné rozhodnutie. Oplatí sa v tomto štáte vôbec niečo robiť poctivo a čestne???

Juraj Lazový: S argumentom odôvodňujúcim návrh na zrušenie penále nesúhlasím. Podľa môjho názoru je vymáhanie penále presne rovnako komplikované ako vymáhanie samotného náhradného výživného. Zrušením penále vznikne morálny hazard a zníži sa motivácia na platenie výživného.

Mária Machová: Nepoznám inú finančnú povinnosť občana, ktorej neplnenie by nemalo za dôsledok pokutu alebo penále.

Juraj Nemec: Vzhľadom na to, že šanca na realizáciu pôvodného opatrenia bola minimálna, skôr súhlasím. Zákon by nemal požadovať niečo, čo sa v praxi nedá plniť, aj keby sa jednalo o peknú myšlienku.

František Okruhlica: Morálny hazard.

Jozef Orgonáš: V prípadoch, keď je to možné sociálne zdôvodniť, áno, inak nesúhlasím.

Juraj Renčko: Nesystémové opatrenie. Nízku úspešnosť vymáhania penále je potrebné riešiť systémovými krokmi.

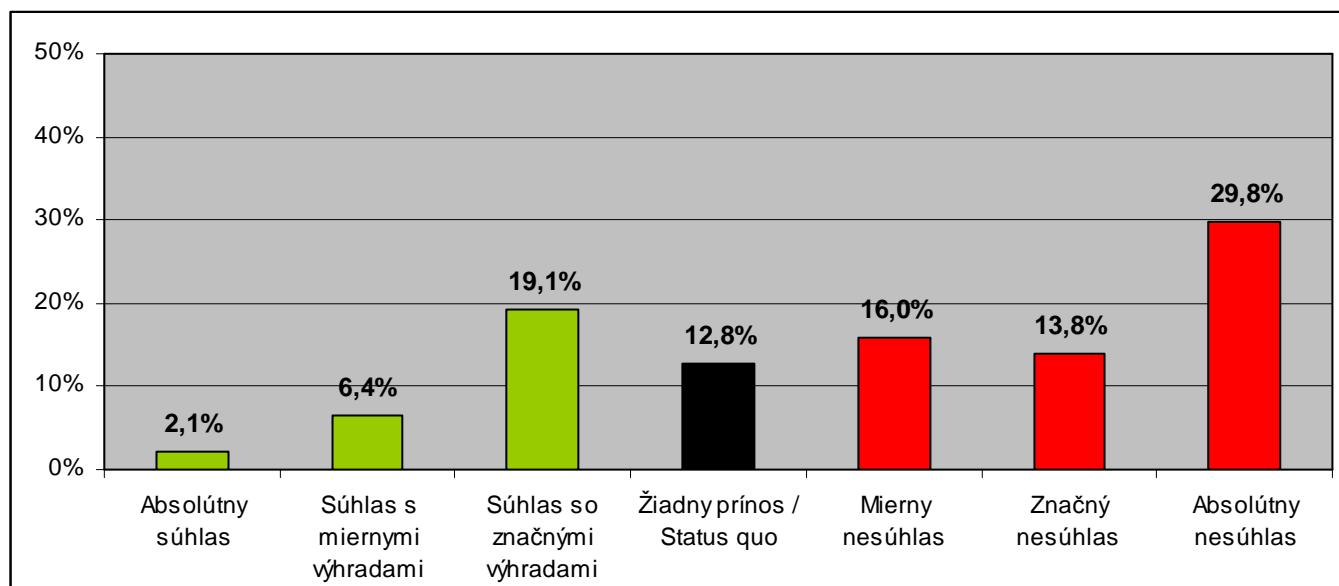
Igor Rintel: Som za zrušenie takéhoto systému výživného.

Miroslav Siváček: Ak je vymáhanie penále za alimenty neefektívne, mali byť navrhnuté ďalšie alternatívne sankcie. Takto sa štát vzdáva svojich práv bez náhrady.

Vidiecky parlament: Boli by potrebné seriózne prepočty, či opatrenie dosiahne efekt.

Jaroslav Vokoun: My sa často zľakneme pravidiel, ktoré si sami stanovíme. Pravidlá sú nastavené mätko, keďže neplatí si z nich ťažkú hlavu nerobia. Zrušenie penále je len kozmetická úprava.

6. Internetová rezervácia termínov na predloženie žiadostí o získanie peňazí z eurofondov na rekonštrukciu škôl (počiatočné problémy s informovanosťou žiadateľov, funkčnosťou rezervačného systému a nedostatočným počtom termínov)

Vladimír Benč: Možno dobrá myšlienka, ale katastrofálne zrealizovaná. Bohužiaľ ani táto vláda neurobila nič pre to, aby bol systém čerpania fondov EÚ transparentnejší, jednoduchší a predovšetkým efektívnejší. Celý systém je veľmi zle nastavený už len tým, že do verejného sektora vnáša konkurenciu, nehovoriac o množstve zbytočne pripravovaných projektov a neefektívne minutých verejných financií. Opatrenie ďalej prispieva k nedôvere v tento systém a vytvára podmienky pre korupciu.

Richard Ďurana: Vzhľadom na dôležitosť získavania prostriedkov na rekonštrukciu škôl by si proces zaslúžil viac transparentnosti a zodpovednejšej prípravy zo strany štátnych orgánov.

Eugen Jurzyca: Takto sa zvyšuje riziko, že peniaze z fondov nedostanú tí, ktorí ich využijú najlepšie, ale najrýchlejšie. Za 15 rokov práce so sponzormi (vrátane najväčších na svete) som sa ešte s takýmto postupom nestretol.

Martin Kahanec: Opatrenie v princípe v poriadku, realizácia zmätočná.

Juraj Lazový: Efektívny a transparentný systém prideľovania eurofondov je žiaduci. Systém internetovej rezervácie však nepovažujem za najvhodnejší, nehovoriac o veľmi nepodarenom prvom kole. V prípade, ak nie je možné uspokojiť všetkých záujemcov a zároveň nie je efektívne podrobne hodnotiť všetky projekty, sa mi javí oveľa efektívnejší systém náhodného výberu (samozrejme s maximálnou možnou transparentnosťou) z projektov, ktoré splnia formálne požiadavky.

Mária Machová: Rafinovaný systém (možného) klientelizmu, alebo ak nemáš na internet, ako chceš mať na rekonštrukciu!!!

Dušan Mitický: Má na verejnosti názov rýchle prsty, a to s kompetentnosťou nesúvisí.

Juraj Nemec: Princiipiálne sa jedná o postup v správnom smere, prvý pilot (bol to naozaj pilot?) sa však vôbec nepodaril a ukázal, čo všetko bude potrebné doladiť. Napriek tomu, vzhľadom k potrebe ísť dopredu a pritom sa aj učiť na vlastných chybách, hodnotím mierne pozitívne.

František Okruhlica: Mizerne pripravený a realizovaný systém podávania žiadostí. Malo by ísť o otvorený systém s väčším časovým horizontom.

Jozef Orgonáš: Pravdepodobne správne rozhodnutie, organizačne však nezvládnuté.

Juraj Renčko: Internetizácia štátnej administratívy je správne smerovanie, problémy pri jej zavádzaní sú prirodzené. Rovnako ako nedôvera samospráv k centrálnej vláde. Pri každom projekte tohto typu je potrebný test v podobe pilotného spustenia, spomínané problémy beriem ako detské choroby systému. Problém by nastal, ak by boli diskriminované niektoré typy škôl, resp. niektoré školy (súkromné, cirkevné...).

Radoslav Štefančík: Smrdí to korupciou, hoci po prvom kole nebola dokázaná. Zvýhodnené však určite boli obce, ktoré o novom systéme vedeli vopred.

Luboš Vagač: Opatrenie nebolo organizačne zvládnuté, zaváňa to amaterizmom, až podozrivo veľkým. Táto inak potenciálne vhodná forma rezervácie termínov mala byť po technickej stránke dávno vopred preskúšaná. Taktiež zlyhala informačná kampaň. Ešte poznámka k nenávratným príspevkom: podobné "akcie" deformujú správanie, čo sa do istej miery odrazilo aj na hystérii pri obsadzovaní termínov.

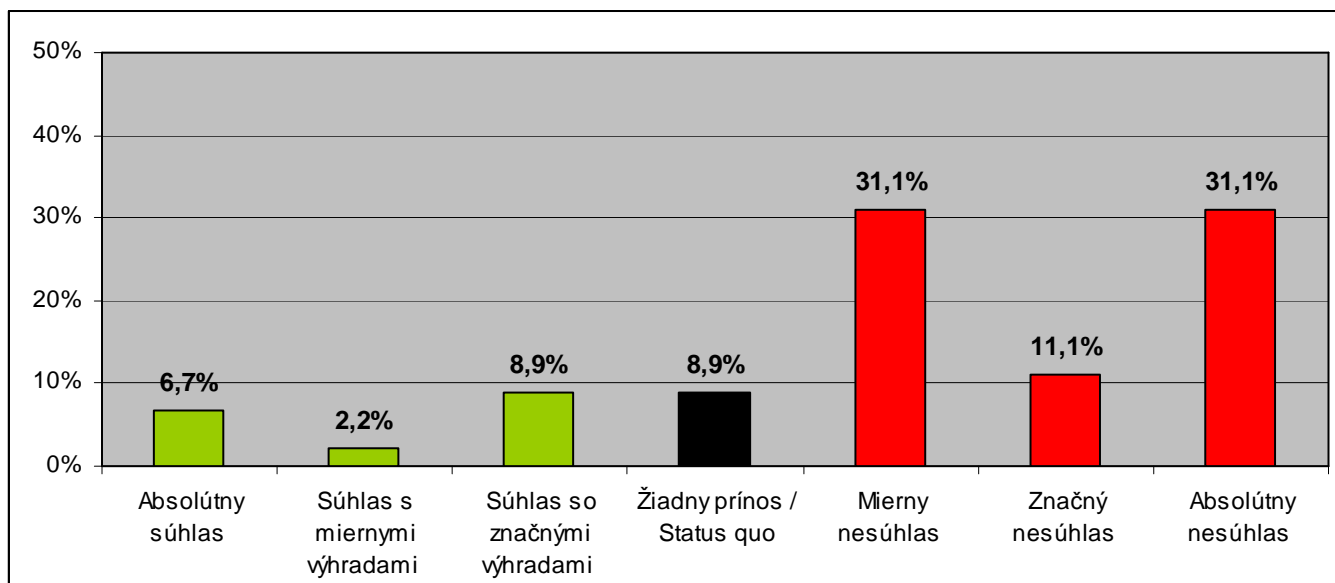
Milan Velecký: Opatrný súhlas napriek počiatocným problémom. Samotná myšlienka nie je zlá.

Videcký parlament: Nespravodlivé voči obciam, najmä menej informovaným.

Jaroslav Vokoun: Verejná správa má svoje slabiny a internetová rezervácia termínov to na jednej strane ukázala, avšak na druhej strane je to cesta k zlepšeniu styku obce s verejnou inštitúciou. Ak sa bude systém rezervácie vylepšovať, je to pre obec dobrá služba. Nevie, ako tento systém kontaktu je pružný na zmeny v prípade, že sa obecný zastupiteľ nebude môcť dostaviť na stretnutie v čase, ktorý mu vyberie rezervačný systém.

Robert Žitňanský: Korupciu (respektíve klientelizmus) generujúce opatrenie. Všetko nasvedčuje tomu, že to bola hra pre vopred vybratých príjmateľov eurofondov.

7. Zavedenie novej nezdaniteľnej časti základu dane vo výške 3 500 Sk, resp. 10 000 Sk ročne pri výdavkoch niektorých zdravotníckych pracovníkov na ďalšie špecializačné vzdelávanie (novelizácia zákona o dani z príjmov)

Vladimír Benč: Diskriminačné, kastovnícke opatrenie. Každý sa chce vzdelávať, každý by mal mať rovnaký prístup k vzdelaniu a každý by mal mať rovnaké finančné pravidlá pre financovanie vzdelávania.

Igor Daniš: Nech vláda zvýši platy zdravotníckym pracovníkom, ako sľúbila, a nie vymýšľa lacné triky zvyšujúce administratívu.

Richard Ďurana: Keďže vítam každé znižovanie daní, hodnotím toto opatrenie pozitívne aj napriek tomu, že sa vzťahuje iba na určitú skupinu pracujúcich. Samozrejme, radšej by som videl podobné rozšírenie na všetky skupiny pracovníkov a najradšej plošné znižovanie daní.

Martin Jaroš: Plazivá deštrukcia jednoduchého daňového systému pokračuje. Vraciame sa k časom, keď každý lobista dostal nejaké daňové privilégiu.

Róbert Kičina: Ďalšia výnimka v kedysi jednoduchom daňovom systéme vylobovaná dobre organizovanou skupinou. Kto bude ďalší?

Juraj Lazový: Nemám vyhranený názor. Na jednej strane sú výhody jednoduchého daňového systému, ktorý sa týmto opatrením komplikuje, na druhej strane podpora celoživotného vzdelávania zo strany štátu sa mi javí ako rozumné opatrenie. V každom prípade je diskutabilné, prečo ide o úzko zamerané opatrenie ministerstva zdravotníctva, a nie systémové riešenie zo strany ministerstva školstva.

Mária Machová: Nesystémové, neférové voči ďalším skupinám občanov, ktorí si musia dopĺňať vzdelanie.

Juraj Nemec: Základom efektívnosti daní je jednoduchosť. Vraciame sa znovu k veľkému počtu výnimiek? Čo tak radšej zdravotníkov zaplatiť podľa skutočnej trhovej hodnoty ich práce?

František Okruhlica: Opatrenie by sa malo vzťahovať na všetkých zamestnancov zdravotníctva.

Jozef Orgonáš: Vzdelanie áno. A čo takto i pre iné rezorty?

Ludvík Posolda: Nesystémové, lepšie by bolo radikálne znížiť celkové odvodové zaťaženie a zreformovať zdravotníctvo, lenže politika - tlačíť ľuďom kaleráby, že zdravotníctvo je zadarmo a zároveň lekárom sľubovať zvýšenie platov, je rébus á la "guľatá kocka".

Juraj Renčko: Nesystémové opatrenie. Ocenenie kvalifikácie má byť premietnuté vo mzde. Štát takto prenáša nedostatok zdrojov v zdravotníctve na všetkých daňových poplatníkov. A prečo sa toto opatrenie má týkať iba zdravotníctva?

Igor Rintel: Ďalší bordel do daňového systému.

Miroslav Síváček: Daňové zvýhodnenie úzkych skupín obyvateľstva nie je správnym riešením. Vzdelávanie zdravotníckych profesií by sa malo riešiť v rámci kompetencií MZ SR a MŠ SR, a nie MF SR. Navyše, v súčasnom svete je celoživotné vzdelávanie nutnosťou pre dobrý výkon všetkých povolání.

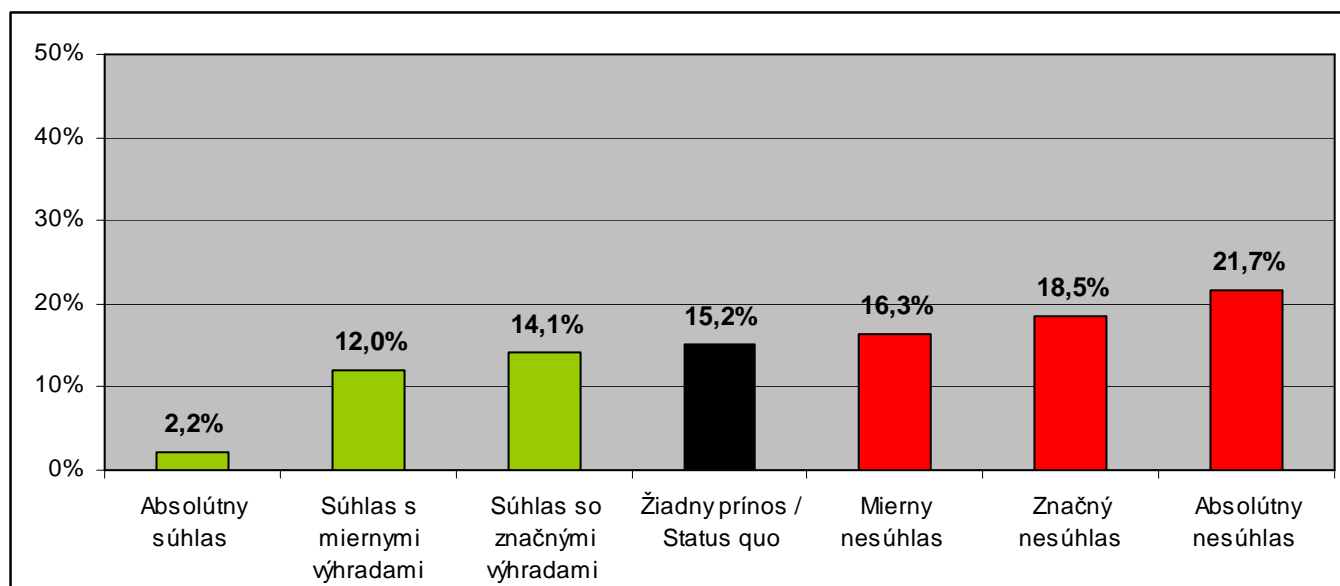
Luboš Vagač: Nesúhlasím s daňovými výnimkami pre určité profesie. Ak sa musia zdravotnícki pracovníci zo zákona povinne vzdelávať, mali by byť náklady na financovanie vzdelávania riešené cez ich odmeny.

Vidiecky parlament: Finančne bezvýznamné, môže spôsobiť chaos.

Jaroslav Vokoun: Opäť jedno z opatrení, ktorého symbolická hodnota je výrazne vyššia ako hodnota meraná vyčíslenou úsporou na daniach dotknutých osôb.

Robert Žitňanský: Prečo práve táto skupina daňovníkov, a nie napríklad učelia, ľudia, ktorí opatrujú choré deti alebo rodičov... alebo hocikto iný?

8. Návrh na opätovné zavedenie odvodov za vyňatie poľnohospodárskej pôdy pre stavebné a iné nepoľnohospodárske zámery (od 20 Sk/m² do 500 Sk/m² podľa bonity pôdy; návrh novely zákona o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy)

Vladimír Benč: Jednoznačne nezmyselné a diskriminačné opatrenie voči ľuďom (vlastníkom pôdy), investorom, samosprávam... Opatrenie podľa mňa výrazne spomalí (ak nie zastaví) rozvoj mnohých obcí a regiónov. SR si tiež významne zhorší konkurenčnú pozíciu pre získavanie investícií.

Richard Ďurana: Najlepšou "ochranou" je vždy cena, ktorá odráža ponuku a dopyt. Takéto umelé zásahy vytvárajú nerovnováhu, ktorá pomôže jedine vláde naplňať štátnu kasu, a nie majiteľom pozemkov ani tým, ktorí ich chcú od nich kúpiť.

Igor Hurčík: Toto je nesystémové opatrenie a nechráni ani naše životné prostredie.

Eugen Jurzyca: Predraží sa priemyselná produkcia, spomalí rozvoj poznatkovej ekonomiky a výstavba bytov a domov.

Martin Kahanec: Silne redistributívne opatrenie s kladnými aj zápornými efektami.

Róbert Kičina: Jediným parametrom, ktorý má hodnotiť vzácnosť statku, resp. výrobného faktora, je cena vytvorená v konkurenčnom prostredí, a nie štátom stanovené poplatky.

Juraj Lazový: Určitá regulácia súčasného stavebného boomu je užitočná. Nie som však presvedčený, že by štát mal špeciálne chrániť poľnohospodársku pôdu, čo mi naozaj záväžne anachronizmom. Skôr by som privítal iné opatrenia, ktoré zamedzia prílišnej zastavanosti miest, resp. podporia výstavbu parkov, oddychových zón, ihrísk a pod.

Mária Machová: Súhlasím s väčšinou názorov odporcov tohto kroku. Na druhej strane sa domnievam, že treba hľadať určité nástroje na ochranu bonitnej pôdy už aj pod vplyvom súčasnej a najmä budúcej situácie na potravinovom trhu.

Dušan Mitický: Možno skúsime využívať opustené budovy.

Juraj Nemec: Ťažko zaujať jednoznačné stanovisko. Ekonomický rozvoj SR skôr zabezpečí drobné a stredné podnikanie ako poľnohospodárstvo...

František Okruhlica: Súhlas. Ceny potravín pôjdu len hore.

Jozef Orgonáš: Jedna z ciest ako pomôcť potravinovej bezpečnosti. Je tragédiou, keď na pôde I. bonity sa stavajú logistické centrá!

Radoslav Procházka: Samé osebe považujem toto opatrenie za správne, výhrady mám k diskriminácii medzi účelmi vyňatia (oslobodenie niektorých účelov od odvodovej povinnosti) a k faktu, že opatrenie prichádza neskôr ako malo.

Juraj Renčko: Poľnohospodárska pôda je nereprodukovateľný výrobný faktor, preto určitá forma regulácie v tejto oblasti je namieste. Dôležité je, aby zákon neskomplikoval stavebný a investičný rozvoj, ale aby ho usmernil na menej kvalitné a poľnohospodársky nevyužiteľné pozemky.

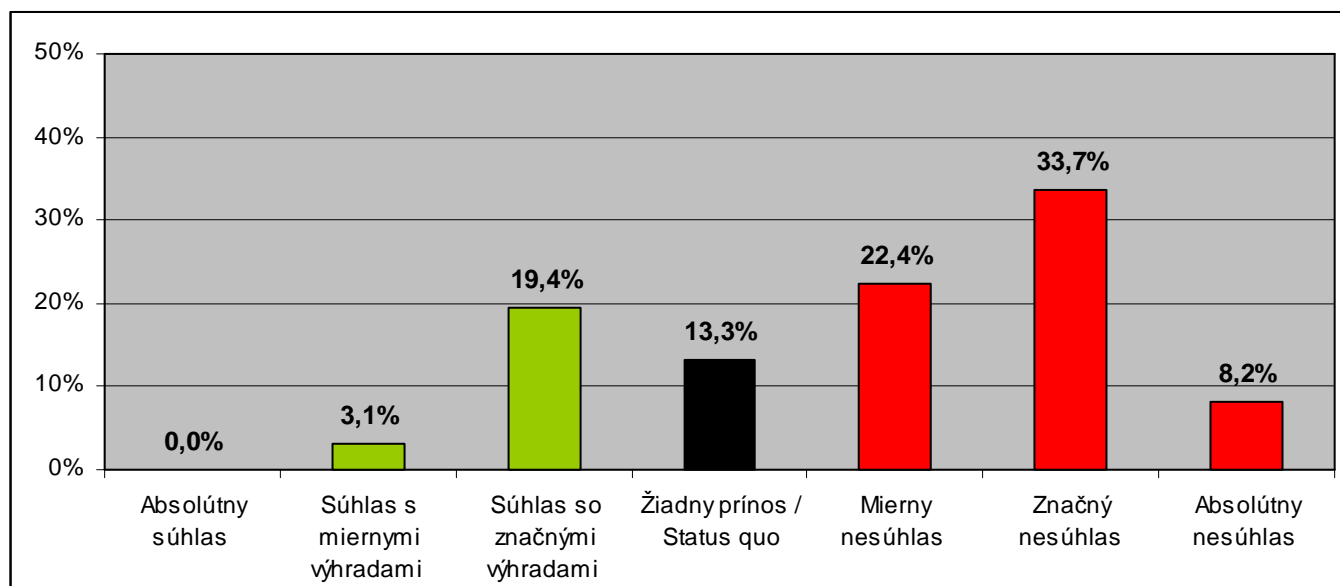
Luboš Vagač: Mierny súhlas. Predpokladám, že sa opatrenie týka len extravilánu.

Milan Velecký: Zbytočne opatrenie, ktoré nedokáže presunúť výstavbu z kvalitných na menej kvalitné pôdy.

Vidiecky parlament: Vzhľadom na čoraz väčšie zaberanie pôdy je to čiastočne opodstatnené opatrenie. Paralelne s návrhom by sa mali napr. zvýhodňovať stavebníci, resp. developeri, ktorí stavajú na asanovaných priestoroch, príp. rekultivujú stavebne nevhodné pozemky.

Jaroslav Vokoun: Opatrenie má ideu, ale reálny vývoj si pôjde svojou cestou. Vzhľadom na neporiadok v celom cenovom reťazci investorov určite nezaťaží tento poplatok. A kde bude záujem stavať, tam sa stavať bude. Takže ak chce niekto riešiť ochranu pôdy pred zastavaním, tak to musí robiť iným spôsobom. Stavím sa, že investičné aktivity tento faktor neoslabí.

9. Novela zákona o službách zamestnanosti (úrady práce budú určovať periodicitu návštev nezamestnaných na úrade práce; umožnenie zakladať štátom podporované sociálne podniky; obmedzenie aktivačných prác; zavedenie nových príspevkov aktívnej politiky trhu práce a pri niektorých pôvodných ich zvýšenie)

Juraj Barta: Už častokrát bolo dokázané, že pracovné miesta nevytvára štát reguláciou ani dotáciami (ani keď ich nazve "aktívnou politikou trhu práce"), ale naopak, uvoľnením pravidiel na trhu práce a podporou ekonomickej aktivity. Preto by skôr bolo žiaduce zreformovať odvodový systém ako v súčasnosti najväčšiu prekážku v zamestnávaní, pričom by nevyhnutne ani nemuselo dôjsť k zníženiu odvodov, aj tak by bol vplyv na zamestnanosť rýchly a veľmi pozitívny.

Vladimír Benč: Novela podľa mňa adresnejšie cieľuje opatrenia aktívnej politiky trhu práce na znevýhodnené skupiny uchádzačov o zamestnanie, čo je dobré, keďže nezamestnanosť v SR sa týka hlavne špecifických (znevýhodnených) skupín ekonomicky aktívneho obyvateľstva.

Igor Daniš: Trh práce sa v poslednej dekáde radikálne zmenil. Úrady práce neplnia tú úlohu, čo plnili v 90. rokoch. Aktívna politika prostých úradníkov na miestnych úradoch práce bude viesť iba k buzerácii, a nie k riešeniu trvale nezamestnaných. Aká je efektivita rôznych príspevkov v aktívnej politike trhu práce?

Juraj Draxler: Nepoznám do detailov, ale rámcovo súhlasím.

Richard Ďurana: Novela obsahuje nesystémové, neefektívne a zbytočné nástroje, ktoré okrem toho, že nenapomôžu k naplneniu cieľa, sú nákladné a narušajú podnikateľské prostredie. Napríklad zakladanie sociálnych podnikov považujem v čase rekordne nízkych hodnôt nezamestnanosti za zlé riešenie. Navyše sa podnikateľom

bude vytvárať umelá konkurencia, ktorú budú musieť zo svojich daní sami dotovať. Lahko sa podniká za cudzie peniaze. Ak chce vláda naďalej zvyšovať zamestnanosť, lepším riešením je plošné znížovanie nákladov podnikateľov, napríklad odvodov alebo administratívneho zaťaženia súvisiaceho s podnikaním. Úplne nekonceptné sú príspevky na sťahovanie za prácou (ktoré v minulosti využívalo pár desiatok pracujúcich) či vysoké výdavky na aktívnu politiku trhu práce, ktoré sociálny systém predražujú (aj administratívne) bez toho, aby prinášali merateľné výsledky. Nezamestnanosť klesá a zamestnanosť rastie nie vďaka, ale napriek aktivitám vlády. Opatrenia ako zavedenie "milionárskej" dane, zníženie pružnosti trhu práce, obnovenie tripartity a iné určite k zlepšeniu podnikateľského prostredia nevedli.

Igor Hurčík: Úplne mi uniká, ako má toto opatrenie riešiť dlhodobú nezamestnanosť a regionálne rozdiely.

Martin Jaroš: Zase ďalšie "doktorovanie" na symptóme, ktoré nič neprinesie. Treba ísť cestou spružňovania pracovného trhu. Nezamestnanosť sa nezníži tým, že namaľujeme novú dávku, alebo zvýšime periodicitu návštev na úrade práce, ale tým, že umožníme vznik pracovného miesta. Konštrukt zvaný "sociálne podniky" pritom nie je cesta – neverím, že sa to nejak pozitívne prejaví.

Eugen Jurzyca: Periodicita: u nás sú nezamestnaní poistení iba de iure. De facto sú financovaní z daní. Ide o to, či úradníkom na úradoch práce bude záležať viac na tom, aby štát ušetril na daniach (a budú nezamestnaných kontrolovať podozriť), alebo skôr na tom, aby minimalizovali svoju pracovnú záťaž (a budú nezamestnaných kontrolovať čo najmenej). Myslím, že naša spoločnosť ešte nedospela na úroveň, na ktorej si môže dovoliť takéto opatrenie.

Martin Kahanec: Väčšina opatrení je negatívna, zavedenie inštitútu agenta pre pracovné miesta však hodnotím pozitívne.

Tomáš Kmeť: Z dlhodobého hľadiska je pokles nezamestnanosti otázkou ekonomického progresu, a nie aktívnej politiky trhu práce, takže sľub rastu zamestnanosti je sám osebe snaha o liečenie symptómov, a nie choroby...

Juraj Lazový: Jednotlivé opatrenia nedokážem posúdiť. Vo všeobecnosti chýbajú objektívne analýzy do akej miery vôbec sú takéto opatrenia efektívne. V súčasnosti považujem za najväčší problém otázku dlhodobu nezamestnaných, často prakticky nezamestnateľných ľudí, ktorý je potrebné riešiť určite inak ako klasickou aktívnou politikou zamestnanosti.

Mária Machová: Z celého komplexu prijatých zmien mi najabsurdnejšie pripadá zakladanie štátom podporovaných sociálnych podnikov. Už samotné vymedzenie, čo je sociálny podnik, nespĺňa kritériá podstaty pojmu "podnik".

Aleš Michl: Stejně jako levice na Slovensku, tak i středopravice zvyšuje roli aktivní politiky na trhu práce. Levnější a lepší varianta je motivovat školy ke spolupráci s podniky a navyšovat veřejné výdaje jen za výsledky. Slovenská nezaměstnanost je nyní nejvyšší v Evropské unii. Nebyl bych příliš upjatý na čísla. Soustředil bych se hlavně na snižování NAIRU (Non-Accelerating-Inflation Rate of Unemployment) nezaměstnanosti – tlakem na růst produktivity práce, větší spolupráci škol a podniků a zavádění nových technologií. To, že ruka v ruce s boomem ekonomiky padá nezaměstnanost, není žádný zázrak.

Dušan Mitický: Nekonceptné opatrenie, veľmi pasívny nástroj. Vytvárajú sa pracovné miesta s nízkou mzdou, čo síce človeka zamestná, ale nezvyšuje jeho kvalitu života. Mladá a kvalifikovaná pracovná sila opúšťa Slovensko a pre nekvalifikovanú pracovnú silu nejestvuje motivácia na vzdelávanie.

Juraj Nemec: Nedá sa hodnotiť ako celok. Obsahuje pozitívne aj negatívne prvky.

František Okruhlica: Problematické opatrenie.

Jozef Orgonáš: Celému sociálnemu zabezpečeniu chýba systém, toto sú nesystémové medzikroky. Ak znížovať nezamestnanosť, potom komplexným a systémovým investovaním do vzdelávania.

Ludvík Posolda: To je ono! Treba trestať snaživých a pracovitých zvýšenými daňami a odvodmi a podporovať tých, ktorým sa robiť nechce.

Juraj Renčko: Novela zavádza viacero nových alebo obnovených nástrojov aktívnej politiky zamestnanosti, účinnosť a cielenosť ktorých je otázna, rovnako ako ich vplyv na konkurencieschopnosť podnikateľského prostredia. Pokiaľ však zásadnejšie podporia pracovné uplatnenie rizikových skupín, je možné ich akceptovať. Očakával by som však vypracovanie a prezentovanie dopadovej štúdie, ktorá by kvantifikovala možné efekty prijatých nástrojov. Novela zákona o službách zamestnanosti sa snaží riešiť pracovné miesta pre ohrozené skupiny, nemá však nič spoločné s tvorbou konkurencieschopných pracovných miest.

Igor Rintel: Desia ma sociálne podniky, teda ďalšia čistá korupcia.

Luboš Vagač: Táto novela sa snaží viac zamerať na znevýhodnených uchádzačov, čo možno kvitovať. Chýba však lepšie vyargumentovaná analýza nákladov a prínosov existujúcich opatrení aktívnej politiky trhu práce, ako aj zdôvodnenie zavádzania mnohých nových opatrení, vrátane takých, ktoré sa v minulosti vôbec neosvedčili

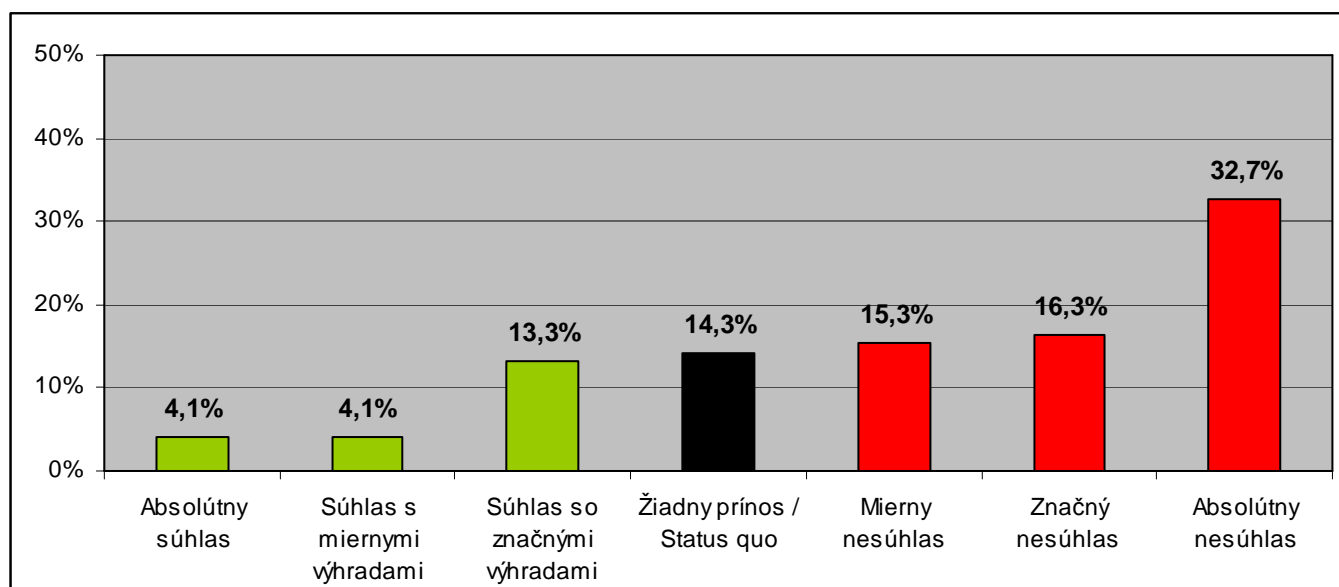
(príspevok na sťahovanie). Zavádzanie množstva nových príspevkov je zdanlivo chvályhodný počin, avšak robí už aj tak spleť systém sociálnych dávok ešte neprehľadnejším. Zdá sa, že možnosť použiť na tieto nástroje peniaze z EÚ fondov, deformuje správanie tvorcov politik.

Vidiecky parlament: Byrokratizujúce. Chýba kontakt úradníkov s praxou. Súčasná vláda ťaží pri vykazovaní percenta nezamestnanosti aj z hospodárskej politiky predchádzajúcej vlády. Sociálne slabé, nevzdelané a ťažko sa integrujúce vrstvy spoločnosti trpia nezamestnanosťou stále a rovnako ako doteraz. Záleží na kvalite a zameraní tzv. sociálnych podnikov. Štát by mal investovať viac do vzdelávania a dopĺňovania kvalifikácie (vyučenia) neintegrovaných alebo jednostranne orientovaných jedincov.

Jaroslav Vokoun: Pružnosť a nezneužívanie sú dobrí súputníci na ceste k lepšej spoločnosti. Nakoniec bude záležať na ľuďoch (pracovníkoch úradov a nezamestnaných), ako sa dobre myslené kroky budú uskutočňovať.

Robert Žitňanský: Zmäčkovanie sociálneho systému nie je rozumné. Ešte stále je tu totiž pomerne vysoká nezamestnanosť a navyše je tu silná skúsenosť s masívnym zneužívaním systému. Súčasná vláda podporuje rozvoj znalostnej ekonomiky a investícií hádam len tým, že nenaplnila svoje hrozby týkajúce sa rušenia reforiem a budovania tzv. sociálneho štátu.

10. Pri výstupe sporiteľa z II. piliera dôchodkového zabezpečenia už nemusí byť jeho podpis úradne (notárom) overený (novela zákona o starobnom dôchodkovom sporení)

Vladimír Benč: Opatrenie je jednou malou hrou pani ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny okolo dôchodkového systému, ktorej celkom nerozumiem. V tomto "miš-maši" okolo dôchodkových pilierov je otázkou, či sa vôbec ešte jedná o "dôchodkové" a tobôž "pilieri". Asi by som to volal "prekvapko budúcnosti", čo je však veľmi smutné - pre občana.

Igor Daniš: Náprava nespravodlivého opatrenia. Právo vstúpiť a vystúpiť musí byť rovnaké.

Tomáš Dudáš: V zásade by mohlo ísť o odbúranie byrokracie, môj osobný pocit však je, že ide skôr o to, aby čím viacej ľudí opustilo druhý pilier.

Richard Ďurana: Ak odhliadneme od motivácií k tomuto návrhu, samotný návrh predstavuje krok k nižšej byrokracii a znižovaniu nákladov bežných ľudí.

Peter Gonda: Opatrenie zapadá do celkovej snahy ministerstva práce a vlády motivovať ľudí, aby vystupovali z druhého súkromného piliera a vstupovali do prvého verejného piliera.

Juraj Lazový: Ide o súčasť kampane súčasnej vlády proti II. pilieru dôchodkového zabezpečenia. Nevieť posúdiť, do akej miery ide o pragmatický postoj (príspevky do II. piliera znižujú príjmy Sociálnej poisťovne, a tým v nej vytvárajú deficit, ktorý je potrebný financovať cez štátny rozpočet), ideologické dôvody (pravicový systém, ktorý

zaviedla predchádzajúca vláda), resp. nechápanie reality (pri súčasnom a predpokladanom demografickom vývoji bude dvojpilierový systém v dlhodobom horizonte vytvárať nižší tlak na verejné financie).

Mária Machová: Oceňujem, že ak sa občan rozhodne pre tento krok, nemal by chodiť po notároch pre overenie podpisu. Podľa celého rýchleho procesu navrhovania a schvaľovania tejto novely mám však silný pocit, že navrhovateľovi nešlo v prvom rade urobiť život občana jednoduchším a lacnejším.

Juraj Nemec: "Teším" sa na to, kedy sa začnú nedobrovoľne odhlásení ozývať...

Jozef Orgonáš: Zdá sa, že za každú cenu "je potrebné" presadiť vystúpenie z II. piliera.

Ludvík Posolda: Samotné opatrenie nie je až tak nebezpečné ako to, že je súčasťou križiackeho ťaženia proti II. pilieru.

Juraj Renčko: Toto opatrenie jednoznačne smeruje k podpore presunu z II. do I. piliera dôchodkového systému, čo je jasne deklarovanom zámerom vlády. Každá snaha o obmedzenie II. piliera je veľmi krátkozraká a ohrozuje udržateľný vývoj verejných financií v dlhodobom časovom horizonte. Navyše dané opatrenie vytvára priestor pre podvody a špekulácie. Nejaká forma autorizácie vôle občana vystúpiť z II. piliera by nesporne mala existovať. Overenie podpisu štát vyžaduje aj v podstatne banálnejších prípadoch, než je rozhodnutie vystúpiť z II. piliera.

Miroslav Siváček: Súčasť politického nátlaku na vystúpenie z II. piliera. Opatrenie nespĺňa požiadavky na skrátené legislatívne konanie.

Radoslav Štefančík: Zúfalý a veľmi nešťastný pokus ministerstva sociálnych vecí pod vedením V. Tomanovej rozšíriť počet ľudí, ktorí vystúpia z II. piliera. Ministerka Tomanová vnáša do systému neistotu, chaos a neporiadok. Rozhodnutím sa zvyšuje miera rizika falšovania podpisov sporiteľov a nečestného obohacovania špekulantov. Rozhodnutie je namierené proti ľuďom.

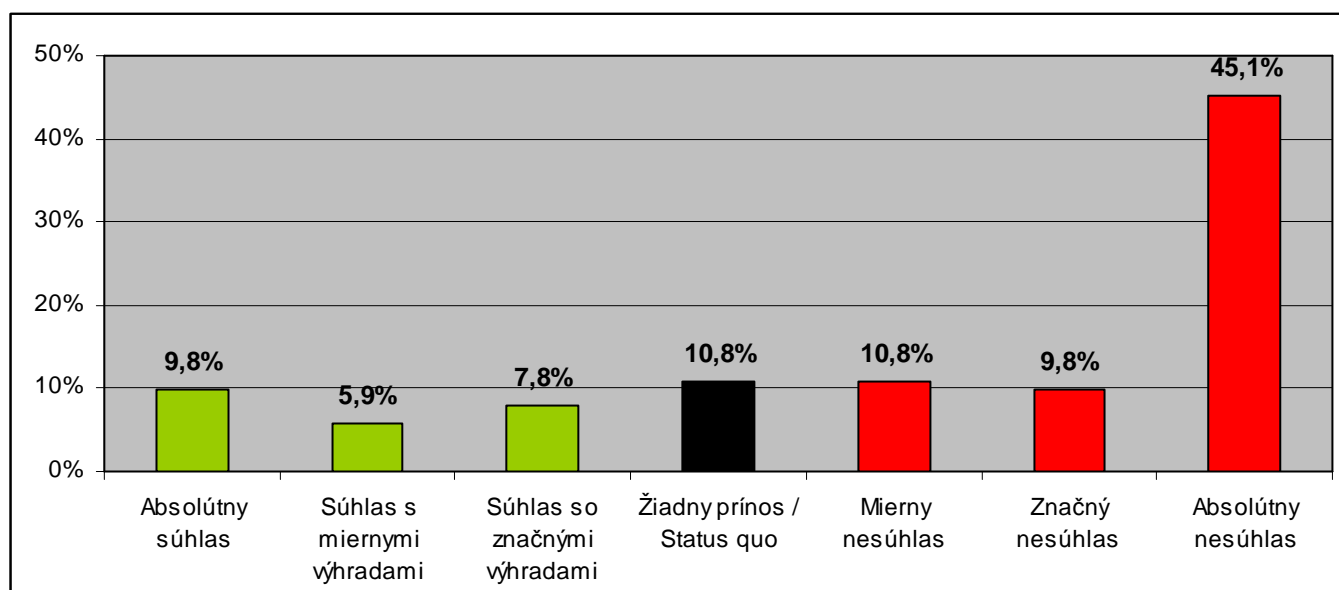
Luboš Vagač: Rýchle "zmanažovanie" opatrenia naznačuje zámer trochu pohnúť s číslami odchádzajúcich sporiteľov. Súhlasím však, že podmienky by mali byť rovnaké pri vstupe aj výstupe.

Milan Velecký: Desím sa takých podvodov, ako sa robili / robia pri prepoisťovaní do zdravotných poisťovní.

Vidiecky parlament: Hra o odklad problémov štátu.

Jaroslav Vokoun: Úradné overovanie podpisov by som zrušil aj v iných situáciách.

11. Návrh na zákaz maloobchodného predaja počas niektorých sviatkov (Nový rok, Veľkonočná nedeľa a Vianoce) (návrh novely Zákonníka práce)

Vladimír Benč: Zase prehnaná hyperaktivita poslancov... Radšej keby sa starali o iné, dôležité záležitosti.

Juraj Draxler: Rozhodne áno a postupom času by som uzákonil aj zákaz nedeľného predaja vo väčších prevádzkach.

Richard Ďurana: Štát chce opäť vziať ochrannú ruku tam, kde to nie je potrebné. To, že sú obchody otvorené počas Vianoc či sviatkov, nie je kvôli dobrosrdečnosti majiteľov hypermarketov, ale kvôli tomu, že na tom profitujú ako spotrebitelia, tak aj obchodníci. Zásah do tejto dobrovoľnej interakcie považujem za neprimeraný.

Argumentácia ochranou zamestnancov tiež stojí na vratkých nohách, pretože obmedzovanie otváracieho času môže viesť k obmedzovaniu dopytu po práci, na čo môžu doplatiť práve tí, ktorých ma návrh chrániť.

Martin Jaroš: Po prvé, je to podľa mňa protiústavné, lebo štát sa nemá viazať na žiadnu ideológiu a okrem Nového roka sú všetky navrhnuté sviatky kresťanské. Po druhé, je to podľa mňa protiústavné, lebo štát v nie nevyhnutnej miere zasahuje do súkromného vlastníctva a slobody uzatvárať kontrakty. Po tretie, mi nejde do hlavy, že ľavicová koalícia si vymyslí takúto konzervatívnu agendu...

Róbert Kičina: Na Nový rok, Veľkonočnú nedeľu a 1. sviatok vianočný sú obchody zatvorené aj bez toho, aby im to zákon prikazoval.

Juraj Lazový: Vzhľadom na úzke vymedzenie v princípe súhlasím. Prípadné zákazy práce v nedeľu by som však považoval za kontraproduktívne.

Mária Machová: Súhlasím s návrhom.

Aleš Michl: Zpátky k socializmu. "Gratuluj!"

Dušan Mitický: Pomerne bezvýznamné opatrenie.

Juraj Nemec: Komu sa tým pomôže? Občanom, ktorí nakupujú, nie. Obchodníkom, nie. Zamestnancom – skôr nie (trh práce už skoro plne funguje, komu sa nepáči, môže ísť inde, kto si potrebuje zarobiť, bude vďačný).

František Okruhlica: Malo by to byť o slobodnej vôli zamestnancov. Mierny nesúhlas.

Jozef Orgonáš: Aj pracovníci obchodu si zaslúžia pokojné sviatky. A únik obratu? Minimálny. Alebo sa niekto potrebuje práve v tieto dni poprechádzať po obchodnom centre?

Ludvík Posolda: Opäť nie samotné opatrenie je také škodlivé, ale snaha "starostlivého štátu" a "vševediaceho úradníka" určovať ľuďom, čo, kedy a ako majú robiť.

Radoslav Procházka: Považujem toto opatrenie za dôležitý príspevok k ochrane verejného zdravia, zdravím majú na mysli aj bazálnu duševnú a socio-kultúrnu hygienu komunity.

Juraj Renčko: Aj bez existencie tohto ustanovenia počas uvedených sviatkov zvyknú byť maloobchodné predajne (vrátane hypermarketov) zatvorené. Novela však vytvára určitý precedens do budúcnosti, pretože zákonom upravuje to, čo patrí do oblasti zmluvnej slobody súkromných osôb, a otvára tým priestor pre rozšírenie tejto regulácie v budúcnosti.

Miroslav Siváček: Nezmyselný návrh obmedzujúci selektívne slobodu podnikania a komfort občanov.

Radoslav Štefancík: Zamestnanci predajní uzatvárajú pracovnú zmluvu bez nátlaku, dobrovoľne súhlasia s pracovnými podmienkami, ktoré poznajú vopred. Je preto nezmyselné zakazovať ľuďom niečo, s čím vopred súhlasia. Práca počas sviatkov je zároveň motivovaná vyššou mzdou, takže rozhodnutie obmedziť možnosti privyrobiť si je v konečnom dôsledku namierené proti ľuďom. Pri navrhovanom opatrení zároveň chýba štúdia o jeho vplyve na zamestnanosť.

Luboš Vagač: Aj keď osobne nemám problém so zatvorenými obchodmi počas týchto troch sviatkov, nepostrehol som žiadnu debatu zástupcov zamestnancov a zamestnávateľov na túto tému; konkrétne, že by zo strany zamestnancov predajní bola jasne formulovaná požiadavka, že v tieto dni nechcú pracovať.

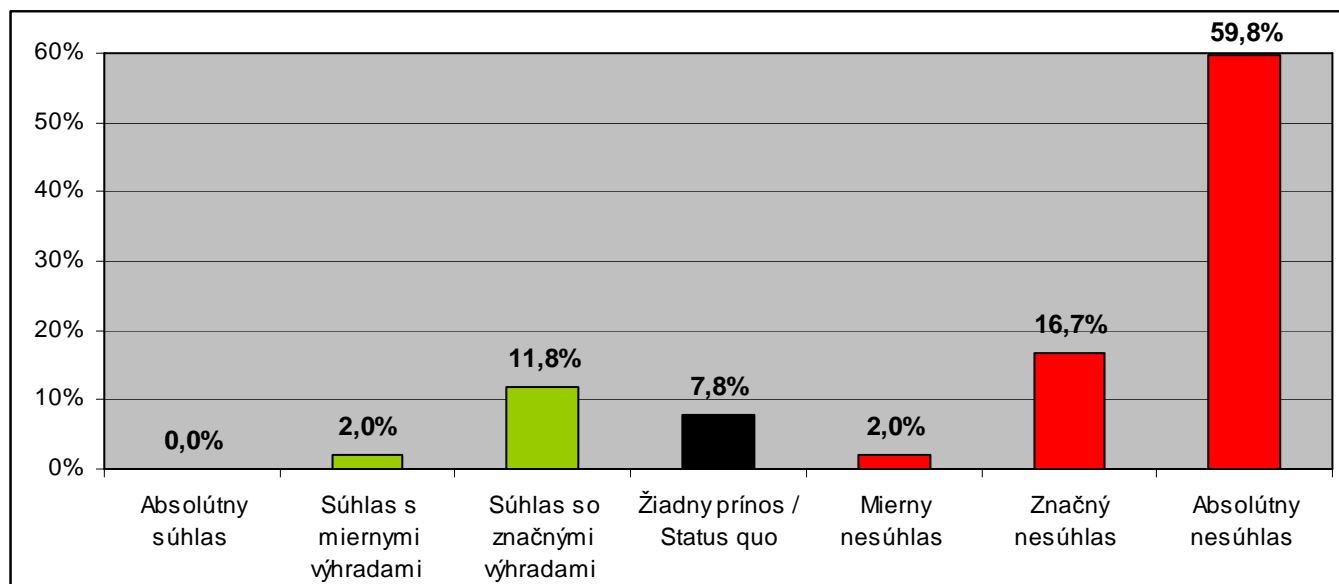
Milan Velecký: Ja by som tento zákaz rozšíril aj na nedeľu, a veľmi, veľmi by som zvažoval aj sobotu popoludnie. Právne normy majú odrážať hodnoty, uznávané našou spoločnosťou. Medzi tie hodnoty určite patrí svätiť sviatky, aj preto štát určil dni pracovného pokoja.

Videcky parlament: V prvom rade si treba vypočuť názor zamestnancov, či s prácou počas uvedených sviatkov súhlasia, resp. či sa im vôbec vyplatí; inak to je snaha vyjsť v ústrety cirkvám.

Jaroslav Vokoun: Aspoň sa budeme cítiť ako v poriadnej krajine, kde s obmedzeniami predaja si žiadne problémy nerobia. Nech sú sviatky sviatkami! Vráťme slovám ich význam. Argument, že niekto si na niečo navykol, a preto sa to nemá meniť – ten oponent by mal byť hlavným reformátorom ☺.

Robert Žitňanský: Príklad opatrenia, ktoré nahráva mentalite nedospelých občanov, ktorí sa sami nedokážu rozhodnúť, čo je pre nich výhodné.

12. Bratislavské letisko M.R.Štefánika zostane výlučne v štátnych rukách (investičný rozvoj financovaný z vlastných prostriedkov letiska a z verejných zdrojov; odmietnutie možnosti vytvorenia spoločného podniku so strategickým investorom či privatizácie letiska)

Juraj Barta: Potenciálne najväčší negatívny dopad, obmedzenia rozvoja obchodu aj cestovného ruchu, pretrvávajúca neschopnosť a stagnácia. Do Bratislavy sa nedá docestovať inak ako autom, ak sa ten, ktorý docestuje, nemá hneď začať cítiť neprijemne a hostiteľ hanbiť.

Vladimír Benč: Letisko by malo byť v súkromnom vlastníctve, ktoré si myslím môže priniesť letisku viac možností rozvoja.

Igor Daniš: Socialistická vláda dosiahla konečne svoj socialistický investičný, podnikateľský projekt. Pokiaľ ide o dopad na verejné financie, know-how a pod., netreba to ani komentovať.

Juraj Draxler: Bratislavské letisko je pomerne zle manažované, tiež potrebuje financie, ale ruku na srdce: strategický investor by tlačil na výrazné rozširovanie, čo Bratislava zase tak veľmi nepotrebuje.

Tomáš Dudáš: Toto rozhodnutie zakonzervuje zaostávanie bratislavského letiska do budúcnosti. Potrebný rozvoj letiska už teraz mešká roky, každý ďalší zameškaný mesiac a rok zhoršuje konkurenčné postavenie letiska. Rozvoj bude navyše krytý verejnými zdrojmi alebo úvermi – pričom pri privatizácii bolo možno použiť súkromné zdroje.

Richard Ďurana: Okrem toho, že štát nie je dobrý hospodár, jeho funkciou nie je podnikať. Takto budú riziko zlého hospodárenia a možných strát niesť všetci občania Slovenska. Zastavením privatizácie vláda pripravila cestujúcich o budúce kvalitnejšie služby a letisko o mnohomiliardové investície, ktoré by sa nijako nedotkli daňových poplatníkov Slovenska.

Peter Gonda: Rozhodnutie vlády o ponechaní bratislavského letiska M.R. Štefánika v rukách štátu a financovaní jeho kapitálových výdavkov z verejných financií je závažným negatívnym rozhodnutím tak z pohľadu princípov ekonómie, záťaže na daňovníkov, ako aj jeho nižšej kvality poskytovaných služieb pre jeho užívateľov.

Igor Hurčík: V tomto prípade nie je pre mňa otázka - štátne či súkromné? - podstatná. To najjednoduchšie riešenie by bolo ponechať letisko štátnym a nájsť partnera pre tzv. Operating Contract na trebárs 25 rokov. Niečo vlastniť a niečo prevádzkovať sú dve rozličné disciplíny.

Eugen Jurzyca: Hospodárenie štátnych firiem by malo byť pod drobnohľadom médií a mimovládnych organizácií. Ak sa im nebude dariť, mala by spoločnosť prijať nápravu čo najskôr. Samozrejme, aj naopak: ak sa ukáže, že vláda ich riadi výborne, môže premiér legítimne uvažovať o ich expanzii.

Martin Kahanec: Súčasný stav (zotrvanie vo výhradnom vlastníctve a správe štátu) je najhoršia zo všetkých možných alternatív (ako napr. privatizácia, čiastočná privatizácia, dlhodobý prenájom a iné). Bude tak pokračovať neefektívne riadenie letiska umožňujúce korupciu.

Róbert Kičina: Štát je zlý vlastník. Skúsenosti ukazujú, že strategické manažovanie a politické záujmy stoja väčšinou proti sebe. Ak by som mal použiť trocha populizmu, tak by som sociálne orientovanej vláde položil otázku, prečo jej nevadí, že na lietanie bohatých sa budú skladať všetci – teda aj tí, ktorí na letenku nikdy nebudú mať (aj tí predsa platia dane – ak nie priame, tak nepriame určite).

Juraj Lazový: Nie je mi jasné, prečo má byť štát vlastníkom letiska. Ide o silne ľavicový pohľad na úlohu štátu a fungovanie ekonomiky, ktorý považujem za nesprávny.

Mária Machová: Nič nového!

Aleš Michl: Pojdme toto opatrenie zhodnotiť po troch či päti rokoch podľa ukazateľov zisk, tržby a ROE (Return On Equity). Dokáže-li je management navyšovať, pak proč ne.

Dušan Mitický: Veľmi negatívne opatrenie z hľadiska budúcej konkurencieschopnosti letiska v Bratislave.

Juraj Nemec: Keďže sa nejedná o monopol, nevidím dôvod na štátnu intervenciu. Nakoniec to asi aj tak dopadne ináč.

František Okruhlica: Štát by nemal v rozhodujúcej miere zasahovať do podnikania letiska.

Jozef Orgonáš: Dôležitý dopravný uzol, ekonomicky podvyživený, bez koncepcie, so zlým riadením. Štát to neuriadi. Mal to prenechať do súkromných rúk.

Ludvík Posolda: Celý prístup (tzn. od zastavenia privatizácie) v tejto kauze je absolútne škodlivý, postihuje nás ako daňových poplatníkov, aj ako cestujúcich.

Juraj Renčko: Po zrušení privatizácie letiska už nie sú žiadne dobré riešenia, iba zlé a ešte horšie, pretože rozvoj letiska sa zabrzdil a skomplikoval. Nie je žiaden dôvod, aby letisko bolo vo vlastníctve štátu a jeho rozvoj bol financovaný z peňazí daňových poplatníkov. Dokonca ani neprijateľný variant II by nebol vhodný. Tzv. projekty verejno-súkromného partnerstva (PPP) sú určené na výstavbu a prevádzkovanie infraštruktúry určenej na poskytovanie verejných služieb, za čo nemožno považovať služby poskytované letiskom.

Miroslav Siváček: Politické rozhodnutie, pri ktorom je hlavný argument zachovanie vplyvu štátu. Racionálne ekonomické argumenty museli ísť bokom. Ako dôsledok sa všetci občania poskladajú na riadnu sekeru, pretože pri tvorbe zisku 26 mil. Sk ročne nie je možné financovať investíciu vo výške cca 8,5 mld. Sk z vlastných zdrojov.

Radoslav Štefančík: Letisko od zrušenia zámeru bývalej vlády privatizovať ho nezaznamenalo žiadny progres, čo len potvrdzuje nesprávne rozhodnutie kabinetu R. Fica. Letisko stagnuje, počet cestujúcich nestúpa, štát dodnes nepredstavil serióznu štúdiu rozvoja letiska hlavného mesta.

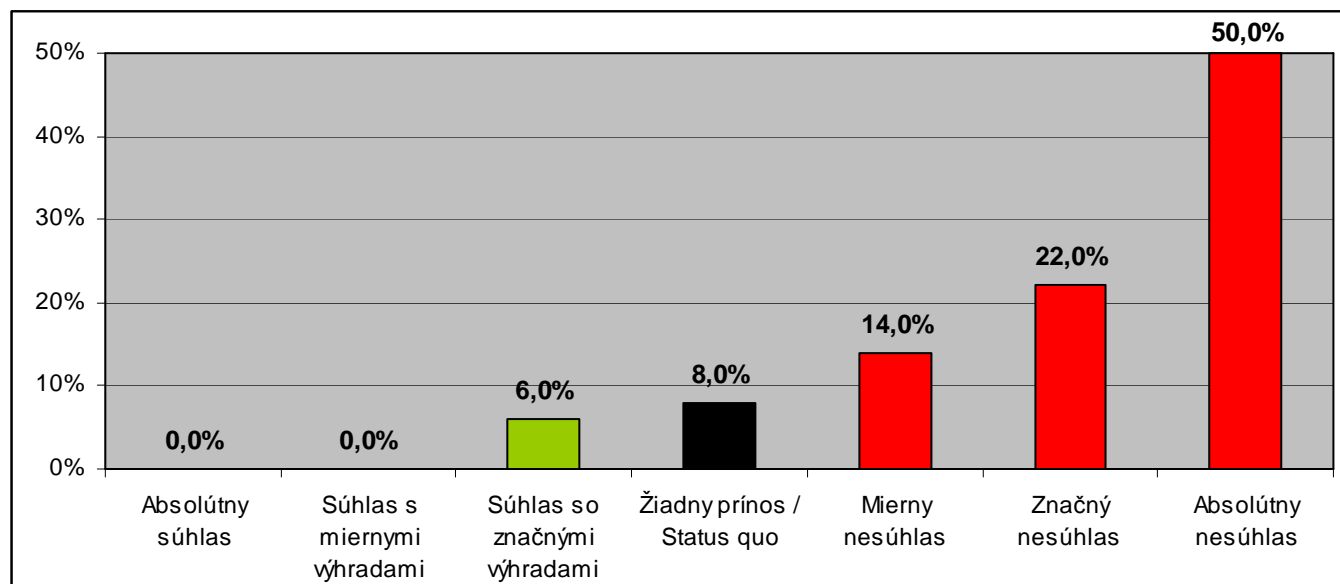
Luboš Vagač: To ani nepotrebuje komentár.

Videcky parlament: Typické ľavicové opatrenie, o efektívite možno pochybovať.

Jaroslav Vokoun: Vzhľadom na to, že naše vlády majú know-how ako podpísať nevýhodnú zmluvu, určitý oddychový čas v tejto oblasti môže byť prínosom pre kauzu letisko.

Robert Žitňanský: Ako je štát schopný zabezpečiť rozvoj letiska po tom, ako bola jeho privatizácia zrušená, môžeme od roku 2006 pozorovať každý jeden deň. Zdá sa, že letisko buď zostane v súčasnom stave až do doby, keď nejaká nasledujúca vláda nájde nového investora, alebo súčasná vláda rozbehne masívne investície, ktorých efektívnosť a účelnosť je lepšie nedomýšľať.

13. Upevnenie monopolu Slovenskej pošty pri prijímaní alebo dodávaní zásielok do 50 g a korešpondencie určenej do vlastných rúk (alternatívni doručovatelia už nebudú môcť prevádzkovať v tomto segmente trhu tzv. hybridnú poštu; novela zákona o poštových službách)

Vladimír Benč: Krok späť v liberalizácii trhu a je to krok v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže.

Tomáš Dudáš: Každý monopol je vo svojej podstate škodlivý a monopolné postavenie rozhodne nepripraví poštu na čas, keď sa trh otvorí.

Richard Ďurana: Ide o protekcionistické opatrenie, ktoré nemá v trhovom hospodárstve miesto. Každé privilegovanie, a teda štátna monopolizácia zabráňuje z dôvodu absencie konkurenčných tlakov zefektívňovaniu služieb a hľadaniu inovatívnych riešení, na čo v konečnom dôsledku doplatia tí, ktorých má vládne nariadenie chrániť – občania Slovenska.

Peter Gonda: Posilnenie administratívneho monopolu Slovenskej pošty (SP) pri prijímaní alebo dodávaní zásielok do 50 g a korešpondencie určenej do vlastných rúk posilní mäkké prostredie SP, tým aj nízku kvalitu jej služieb pri zvyšovaných cenách.

Igor Hurčík: Mohol by som hodnotiť od plus 3 do mínus 3. Čo mi úplne chýba, je vízia a koncept. Keďže má SP monopol, tak to treba chrániť?

Eugen Jurzyca: Je to starý rozpočtový trik. Keď vláda nemá na niečo peniaze (stratová časť poštových služieb), dá nejakej firme monopol a tá to z monopolnej renty zafinancuje. Platí to tak v starostlivosti o vodné toky, u notárov atď. V konečnom dôsledku sa stáva ekonomika menej efektívnou tým, že sa obmedzí konkurenčné prostredie. Verejné statky treba financovať z daní zaplatených súťažiacimi podnikateľmi, nie z renty monopolov.

Róbert Kičina: Na tomto opatrení je zvláštne, že prichádza v čase, keď sa EÚ snaží o liberalizáciu v tejto oblasti. Namiesto hľadania spôsobov ako optimalizovať svoju činnosť v tomto "čiastočne konkurenčnom" prostredí posilňuje SP dočasne svoju monopolnú pozíciu. O to komplikovanejšia situácia vznikne pre SP po úplnej liberalizácii.

Juraj Lazový: Opäť ľavicové opatrenie, s ktorým nesúhlasím.

Mária Machová: Pamätám si, aká ťažká bola diskusia pripúšťajúca čiastočnú liberalizáciu tohto trhu pred pár rokmi a bolo iba málo ľudí, ktorí si vedeli predstaviť, že by poštové služby mohol poskytovať niekto iný ako SP. A ako vidno, súčasná vláda sa s touto liberalizáciou nevie stotožniť dodnes, hoci niet vážnejšieho dôvodu prečo nepokračovať v doterajšom trende, ktorý sa presadzuje v stále väčšom počte krajín EÚ.

Aleš Michl: Každý monopol se vrátí spoločnosti jako bumerang. Zpravidla ve vyšších cenách, tlaku na větší výdaje rozpočtu atd.

Juraj Nemec: V čase, keď je všeobecne známe, že oblasť poštových služieb sa plne liberalizuje, je postup iným smerom v podstate (zatiaľ nie de facto) porušením našich záväzkov k EÚ.

František Okruhlica: Ide len o účelové odsúvanie prispôsobenia sa príslušnej legislatíve EÚ.

Jozef Orgonáš: Socializmus v praxi, hanba!

Ludvík Posolda: Čo dodať – záujmy straníckych sponzorov a nominantov musia byť naplnené.

Juraj Renčko: Liberalizácia poštových služieb je nevyhnutná. Jej oddiaľovanie znižuje tlak na sformovanie jasne konkurenčného prostredia v tejto oblasti. Pokiaľ ale Slovenská pošta má poskytovať verejnú službu (univerzálnu poštovú službu), určitá forma kompenzácie je akceptovateľná, nie však na úkor konkurenčnosti prostredia.

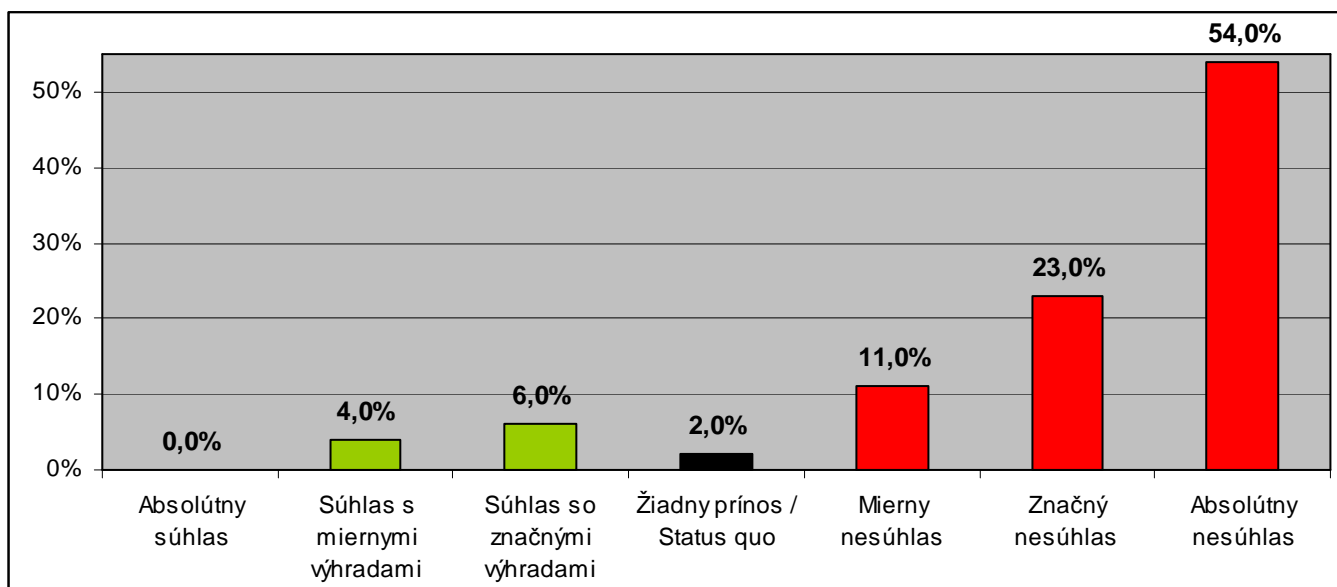
Radoslav Štefancík: Nepochopiteľné rozhodnutie smerujúce k obmedzeniu slobodnej súťaže v poskytovaní doručovateľských služieb.

Vidiecky parlament: Nie je to primárny problém vlády, ale Protimonopolného úradu SR. Trend sa nedá týmto opatrením zastaviť.

Jaroslav Vokoun: Je to príklad, ako sa vie presadiť záujmová skupina. Bolo by vhodné ukázať, čo s tým získava spotrebiteľ. Trhy (nie len poštové) majú deformácie v každej krajine.

Robert Žitňanský: Riešenie z Nového Zélandu v rámci reforiem v druhej polovici 80. rokov je dobrou ukážkou toho, že monopol pošty nemá opodstatnenie a jeho predlžovanie škodí klientom, aj keď tomu mnohí nie sú schopní uveriť.

14. Povinnosť platiť koncesionárske poplatky STV a SRO každou fyzickou osobou, ktorá je odberateľom elektriny, a zamestnávateľmi v závislosti od počtu zamestnancov (predpokladaný vyšší výber poplatkov o 1 mld. Sk; zákon o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom)

Vladimír Benč: Koncesionárske poplatky sú prežitok, bohužiaľ nie v SR. Čo k tomu viac dodať ... proste nezmysel.

Igor Daniš: Ide o zlepšenie doterajšieho neefektívneho vyberania koncesionárskych poplatkov. Uvidíme, ako to STV a SRO pomôže. Pokiaľ ide o komplexné riešenie, je efektívnejšie a spravodlivejšie financovať tieto inštitúcie priamo prevodom zo štátneho rozpočtu na základe určitých pravidiel. V malej a nedostatkom financií opantanej Slovenskej republike je však problémom existencia troch zdrojov informácií (plus TA SR), ktorá spôsobuje viac ako duplicitu získavania informácií, platby medzi sebou, nemožnosť prevedenia existujúcich financií napr. na vyslanie reportérov do zahraničia a zvýšenie tak kvality veľmi slabej informovania zo sveta a pod. Nato však ani jedna politická strana nemá ani program, ani guráž vnieť problém na verejný pretras a eventuálne presadiť reformu.

Juraj Draxler: Teoreticky sa dá diskutovať aj o financovaní zo štátneho rozpočtu pri jasne stanovených dlhodobých pravidlách, ale momentálne je vytvorenie a dodržiavanie takýchto pravidiel skôr nereálne, takže "zástrčkový zákon" sa mi zdá ako vcelku dobrý kompromis.

Tomáš Dudáš: Ide o nesprávne uchopenie problému. Koncesionársky poplatok sa de facto týmto stal ďalšou daňou zaťažujúcou občanov Slovenska. Možno by bolo vhodné diskutovať o financovaní verejnoprávnych médií zo štátneho rozpočtu.

Richard Ďurana: Absurdné riešenie, na základe ktorého mnohí občania a rodiny zaplatia viac na koncesionárskych poplatkoch ako na daniach z príjmu. Aj keď by bolo systémovojšie zrušiť koncesionárske poplatky a chod verejnoprávnej STV a SRO financovať určitým percentom zo štátneho rozpočtu, vysoké koncesionárske poplatky môžu pomôcť vytvárať tlak na efektívnejšie hospodárenie a kvalitu verejnoprávnych STV a SRO, teda aspekt, o ktorý by sa občania po možnej zmene financovania mohli prestať zaujímať, keďže by nemali priamu kontrolu nad tým, akou čiastkou prispievajú na chod STV a SRO. Inými slovami, inak reaguje občan, ktorému sa povie, že na chod STV pôjde na budúci rok z rozpočtu o 10% viac ako občan, ktorému zvýšite koncesie zo 140 na 180 korún mesačne. Čo tak skúsiť STV a SRO odpojiť od štátneho rozpočtu i od koncesionárskych poplatkov a nechať ich súťažiť na trhu s konkurenciou. Ak je "verejnoprávnosť" naozaj "verejným záujmom", nemusíme sa o ich budúcnosť obávať.

Igor Hurčík: Kde je vízia a business model verejnoprávnych médií? Tiež by som mohol hodnotiť od plus 3 do mínus 3, ale bez modelu je to zbytočné.

Eugen Jurzyca: Je to lepšie než súčasný stav – keď zaplatí takmer každý, bude jasnejšie, či naša verejnosť chce 2, 3 či 10 štátnych televíznych kanálov alebo menej. Opatrenie je však horšie než financovanie STV a SRO zo štátneho rozpočtu, a to tiež nie je najlepším možným riešením.

Martin Kahanec: Neadresné a nespravodlivé opatrenie v prospech neefektívnych inštitúcií, ktorého dopad na výber poplatkov je značne nadhodnotený.

Róbert Kičina: Absurdný zákon. Nikto nevysvetlil, prečo majú firmy platiť podľa počtu zamestnancov. V čase rastúcich príjmov štátu je predsa priestor na financovanie týchto médií zo štátneho rozpočtu. Akademické diskusie o ohrození verejnoprávnosti a nezávislosti STV a SRO sú úplne scestné – rovnako je napr. financované (od politických rozhodnutí nezávislé) súdnictvo a prokuratúra. Mimochodom, naozaj sú dnes STV a SRO nezávislé od politických vplyvov..?

Juraj Lazový: Možno dobre myslené opatrenie, ktoré však ruší charakter poplatkov ako koncesionárskych a naozaj zavádza "daň z hlavy", pričom je diskutabilné, či prinesie nárast príjmov pre verejnoprávne médiá (prax ukáže). Osobne som tiež za úplné zrušenie systému koncesionárskych poplatkov a financovanie STV a SRO prostredníctvom štátneho rozpočtu.

Aleš Michl: Koncesionárske poplatky jsou nesmyslem.

Dušan Mitický: V obci, v ktorej žijem, nemám síce pokrytie signálom STV, ale mám zásuvku...

Juraj Nemec: Ako ukazuje prax, ani tento spôsob výberu u fyzických osôb nie je bezproblémový (existujú napr. aj TV-prijímače na batérie). U zamestnávateľov sa jedná o veľmi sporný postup.

František Okruhlica: Skôr ako riešiť koncesionárske poplatky by sme mali riešiť princíp verejnoprávnosti STV a SRO.

Jozef Orgonáš: Už aby prešlo referendum a zákon bol zrušený. Predstavme si hypoteticky závod, kde je 5 zamestnancov bez zdravotného postihnutia, ostatní, a tých je povedzme 200, sú hluchí, slepí alebo hluchonemí. Aj vám sa tlačí úsmev na tvár? Bolo by treba však zaplakať tak amatérskym rozhodnutím štátu.

Ludvík Posolda: Koncesionárske poplatky sú reliktom neprehľadného a vysokého finančného zaťaženia občanov (dane, odvody, poplatky) a mali byť dávno zrušené. Namiesto toho sa rozširuje ich pôsobnosť.

Juraj Renčko: Nastavenie platieb zamestnávateľom je nelogické, rovnako ako okruh výnimiek. Vhodnejšie by bolo naviazať STV a SRO na štátny rozpočet.

Miroslav Siváček: Nezmyselné a nespravodlivé opatrenie ako dôsledok zúfalej snahy udržať pri živote inštitúciu, ktorá nemá opodstatnenie. Ak sa naplnia predstavy o navýšení príjmov o 1 mld. Sk, stane sa hlavne STV ešte tučnejším sústom pre ekonomické a politické záujmové skupiny. Aféry, kriminálne a v ojedinelých prípadoch aj úsmevné situácie, ktoré z toho vzniknú, ostanú jediným viditeľným spustením ponúkaného programu.

Radoslav Štefaničík: Nezmysel. Núti platiť občanov bez vlastníctva televízneho alebo rozhlasového prijímača, rovnako zamestnávateľov, ktorých zamestnanci nemajú možnosť sledovať verejnoprávne médiá počas pracovnej doby. Ideálnym spôsobom financovania verejnoprávnych médií by boli príspevky zo štátneho rozpočtu.

Luboš Vagač: Toto opatrenie je ukážkovým prípadom rozširovania byrokratickej plesne (tuším aj u nás sa tomu hovorí šimel'). Namiesto transparentného financovania cez štátny rozpočet – ak už je verejná zhoda, že tieto dve inštitúcie treba spoločne financovať – sa dal ešte väčší priestor byrokratickému a nákladnému vyberaniu dane na tento účel špeciálne vytvorenou organizáciou. Jedno z najplesnivejších opatrení za posledné roky.

Milan Velecký: Doterajší spôsob platenia koncesionárskych poplatkov bol neefektívny. Bol to drahý spôsob výberu poplatku a tretina platiteľov sa tejto povinnosti aj tak vyhýbala. Nový systém je efektívnejší, je lacnejší a je spravodlivejší (plateniu sa nedá vyhnúť tvrdením, že nevlastním prístroj). Otázkou je spoplatnenie zamestnávateľov. Filozoficky čistejším riešením by bolo vyberať tento poplatok iba od fyzických osôb (ide o poplatok za služby poskytované verejnosti a napríklad právnické osoby verejnosťou nie sú...). Ale to by si vyžadovalo zvýšenie týchto poplatkov (mimochodom, som za ich automatickú valorizáciu aspoň o výšku inflácie), a to pravdepodobne nebolo politicky priechodné. Na druhej strane – v prípade zamestnávateľov ide o také malé sumy, že by som skôr vyzýval na striedmu a pokojnú diskusiu, a nie na vyvolávanie emócií a hystérie. (Pozn.: upozorňujem na konflikt záujmov, pracujem pre SRO.)

Vidiecky parlament: Drahé riešenie, ktorého efekt sa takmer nelíši od lacnejšieho a jednoduchšieho financovania zo štátneho rozpočtu.

Jaroslav Vokoun: Neporiadok okolo STV a SRO je dlhodobý. Evidentne sú to neefektívne inštitúcie, ale na druhej strane, ak chýba kritické množstvo zdrojov, tak z toho zázrak nevyčaríte. Preto je neférové hovoriť len o poplatkoch a neriešiť ponuku a produkciu v týchto inštitúciách.

Robert Žitňanský: Tento typ financovania médií by bol nesprávny (aký je vzťah medzi napojením na elektrickú energiu a sledovaním verejnoprávnych médií?) aj za predpokladu, že by verejnoprávne médiá boli kvalitné. Pri ich súčasnej úrovni (najmä STV) je úplne nehorázny. Existencia verejnoprávnych médií na Slovensku nemá opodstatnenie, a ak vláda potrebuje svoje médiá, nech ich otvorene riadi a financuje transparentne z daní.

Dušan Zachar

koordinátor projektu HESO
INEKO

Informácie o projekte HESO a výsledky od 2q2000 nájdete na: <http://www.ineko.sk/static/heso>

Partneri projektu HESO

